

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.108/2024/38. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. október hó 1. és 8. napjain megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2024. október hó 17. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. február hó 1. napján kelt 29.B.194/2021/170. számú ítéletét megváltoztatja.

Az ítélet bevezető részében az utolsó két tárgyalási nap évszáma helyesen 2024.

Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r. és Terhelt9 IX.r. vádlottak terhére rótt befolyással üzérkedés vétsége – melyet IX.r. vádlott bűnsegédként követett el - helyesen a Btk.300.§ (1) bekezdése szerint minősül.

A befolyás vásárlásának vétsége anyagi jogi megjelölése terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r. és Terhelt10 X.r. vádlott esetében Btk.298.§ (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés.

Terhelt1 I.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámát 300-ra (háromszáz), Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében 300-ra (háromszáz), Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában 200-ra (kettőszáz), Terhelt4 IV.r. vádlott esetében 150-re (egyszázötven), Terhelt5 V.r. vádlott esetében 540-re (ötszáznegyven) felemlíti.

Az egy napi tétel összegét Terhelt1 esetében 10.000,- (tízezer) forintra, Terhelt2 II.r. vádlott esetében 10.000 (tízezer) forintra, Terhelt4 IV.r. vádlott esetében 5.000,- (ötezer) forintra, Terhelt5 V.r. vádlott esetében 20.000,- (húszezer) forintra, Terhelt6 VI.r. vádlott esetében 10.000,- (tízezer) forintra, Terhelt7 VII.r. vádlott esetében 10.000,- (tízezer) forintra, Terhelt8 VIII.r. vádlott esetében 10.000,- (tízezer) forintra, Terhelt10 X.r. vádlott esetében 20.000,- (húszezer) forintra felemlíti.

Az így Terhelt1 I.r. vádlott esetében kiszabott 3.000.000,- (hárommillió) forint, Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében kiszabott 3.000.000,- (hárommillió) forint, Terhelt3 III.r. vádlottra kiszabott 400.000,- (négy százezer) forint, Terhelt4 IV.r. vádlott esetében kiszabott 750.000,- (hétszázötvenezer) forint, Terhelt5 V.r. vádlott esetében kiszabott 10.800.000,- (tízmillió-nyolcszázezer) forint, Terhelt6 VI.r. vádlott esetében kiszabott 4.000.000,- (négy millió) forint, Terhelt7 VII.r. vádlott esetében kiszabott 4.000.000,- (négy millió) forint, Terhelt8 VIII.r.

vádlott esetében kiszabott 4.000.000,- (négymillió) forint, Terhelt10 X.r. vádlott tekintetében kiszabott 8.000.000,- (nyolcmillió) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korrupció és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya Kiemelt Ügyek Osztály 29022/478/2015.bü. számú határozatával a cím89 helyrajzi számú ingatlanra - Terhelt8 VIII.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás biztosítását szolgáló - elrendelt zár alá vétel fenntartására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A bűnjeleket a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportja Bj.421/2021. szám alatt bevételezte és őrzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bűnjelek átvételére jogosultat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 (három) hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

A másodfokú eljárásban felmerült 78.876,- (hetvennyolcezer-nyolcszázhetvenhat) forint bűnügyi költséget Terhelt6 VI.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Terhelt1 I.r. vádlott új lakcíme: útlevelének száma:

Terhelt2 II.r. vádlott tartózkodási helye megszűnt.

Terhelt4 IV.r. vádlott személyi azonosító igazolványának száma:

Terhelt7 VII.r. vádlott személyi azonosító igazolványának száma:

Terhelt8 VIII.r. vádlott személyi azonosító igazolványának száma:

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben megjelölt ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés bűntettében [Btk.299.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] és 4 rb., egy esetben társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés vétségében [Btk.299.§ (3) bekezdés], ezért mint visszaesőt, halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 5.000 forint, összesen 1.000.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. 36.000.000,- forint összegre vagyonek Kobzást rendelt el.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk.299.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] és 4 rb. bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés vétségében [Btk.299.§ (3) bekezdés], ezért mint visszaesőt, halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 5.000 forint, összesen 1.000.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. 15.000.0000 forint összegre vagyonekobzást rendelt el.

[3] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés vétségében [Btk.299.§ (3) bekezdés], ezért halmazati büntetésül 8 hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 1 év közügyektől eltiltásra, 100 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint, összesen 200.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

[4] Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb., egy esetben társtettesként, egy esetben bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés vétségében [Btk.299.§ (3) bekezdés], ezért halmazati büntetésül 6 hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 100 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint, összesen 200.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap, amennyiben annak végrehajtását elrendelik.

[5] Terhelt5 V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának büntetében [Btk.298.§ (1) bekezdés a) pont], ezért 500 napi tétel, napi tételenként 6.000,- forint, összesen 3.000.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

[6] Terhelt6 VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának vétségében [Btk.298.§ (2) bekezdés], ezért 400 napi tétel, napi tételenként 5.000,- forint, összesen 2.000.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[7] Terhelt7 VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának vétségében [Btk.298.§ (2) bekezdés], ezért 400 napi tétel, napi tételenként 4.000,- forint, összesen 1.600.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[8] Terhelt8 VIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának vétségében [Btk.298.§ (2) bekezdés], ezért 400 napi tétel, napi tételenként 4.000,- forint, összesen 1.600.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. 4.000.000 forint összegre vagyonekobzást rendelt el.

[9] Terhelt9 IX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés vétségében [Btk.299.§ (3) bekezdés], ezért 400 napi tétel, napi tételenként 3.000,- forint, összesen 1.200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. 2.000.000,- forint összegre vagyonekobzást rendelt el.

[10] Terhelt10 X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának vétségében [Btk.298.§ (2) bekezdés], ezért 400 napi tétel, napi tételenként 5.000,- forint, összesen 2.000.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

[11] Rendelkezett az elsőfokú bíróság arról, hogy amennyiben az elítéltek a pénzbüntetést nem fizetik meg, illetve részletfizetés engedélyezése esetén egyhavi részlet megfizetését elmulasztják, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[12] Terhelt8 VIII. rendű vádlottal szemben a vagyonekbevételek összegének biztosítására a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korrupció és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya Kiemelt Ügyek Osztály 29022/478/2015.bü. számú határozatával elrendelt zár alá vételt fenntartotta a cím89 helyrajzi számú ingatlanra.

[13] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[14] Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére büntetésük súlyosításáért, Terhelt1 I.r. vádlott és védője részletezés nélkül, Terhelt2 II.r. vádlott az ítélet egésze ellen, védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt3 III.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt4 IV.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt5 V.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt6 VI.r. vádlott védője felmentésért, Terhelt7 VII.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt8 VIII.r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt és felmentés érdekében, továbbá a vagyonekbevételek miatt, Terhelt9 IX.r. vádlott védője felmentésért, megalapozatlanság és eljárási szabálysértés miatt, Terhelt10 X. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, védője elsődlegesen téves minősítés miatt, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[15] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.169/2022/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[16] Utalt arra, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme valamennyi vádlottra a Be.590.§ (1), (2) és (10) bekezdései értelmében teljes. Úgy ítélte meg, hogy az ügy a Be.598.§ (2) bekezdés II. fordulata szerinti tanácsülésen elbírálható, bejelentette, hogy esetleges nyilvános ülésen az ügyész részt vesz.

[17] Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a bizonyítási eljárásban olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely a büntetőügy érdemi felülbírálatának akadályát jelentené. A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, figyelemmel volt a vádlottak védekezésének irányára, helyesen indokolta meg, hogy az elutasított, illetve visszavont bizonyítási indítványok nem vitték volna előbbre az ügy érdemi elbírálását.

[18] Észlelte az ügyész, hogy a személyi rész hiányos, valamint abban téves megállapítások szerepelnek, amely az iratok tartalma alapján pótolható, kijavítható. Terhelt5 V. r. vádlott családi állapotát nem tartalmazza az ítélet személyi része, az előkészítő ülésen úgy nyilatkozott, hogy nős, okiratot is csatolt, 2020. szeptember 30. hatállyal új házassági neveként a Terhelt5t tüntette fel (28. sorszámú bírósági irat).

[19] Az elsőfokú bíróság az ítélet személyi részében részben tévesen nevezett egyes vádlottakat büntetett előéletűnek, mert az I., II., III., VI. és X.r. vádlottak közül az elkövetéskor csak az I-II-III.r. vádlottak voltak büntetett előéletűek, a VI. és a X.r. vádlottak nem. A VI.r. vádlott másik büntetőeljárás hatálya alatt sem állt, csak a X.r. vádlott. A VI.r. vádlottat az elkövetési idő után elkövetett bűncselekmény miatt ítélték el jogerősen.

[20] Azt helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a IV., V., VII., VIII. és IX.r. vádlottak büntetlen előéletűek, annak rögzítése azonban elmaradt, hogy az V.r. vádlott másik, csalás bűntette miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt állt az elkövetéskor, az alapos gyanút az ügyben 2014. március 12-én közölték.

[21] A bűnösségüket tagadó vádlottak védekezéseinek figyelembevételével a tanúvallomások, az okirati bizonyítékok és a feljelentéshez csatolt hangfelvétel tartalmának mérlegelése alapján lényegében a vádirattal megegyezően megállapított történeti tényállást megalapozottnak tartotta, az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is teljesítette.

[22] Észlelte az ügyész, hogy elírási hibából adódóan téves az indokolásban az ítélet 96. oldalának első bekezdésében az, hogy a VII.r. vádlottól kapott pénzüsszegen az I-IV.r. vádlottak osztoztak, mert a tényállás és az indokolás szerint is csak az I-II-III. rendű vádlott kapott, 13 millió és 1-1 millió Ft összegben, a IV.r. vádlott nem részesedett az összegből. Egyebekben az indokolást összhangban lévőknek minősítette a történeti tényekkel.

[23] A bizonyítékok értékelése körében az elsőfokú bíróság kitért azon szempontokra, amelyek alapján a hangfelvétel és a II.r. vádlott által a hangfelvétel készültékor írt feljegyzés aggálytalan bizonyítékként felhasználható volt a többi bizonyíték között. Részletesen kifejtette, milyen logikai következtetés útján, mely adatokra, tényekre, körülményekre alapozta a vádlottak büntetőjogi felelősségének vizsgálatát, a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és egymással egybevetve a tagadó vádlottak bűnösségére vont okszerű következtetést eredményezték.

[24] Az ügyész utalt arra, hogy a felmentést célzó védelmi fellebbezések a tényállás megalapozottsága és az indokolási kötelezettség teljesülése miatt a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek, mert valójában a bizonyítékok mikénti értékelésen keresztül a felülbírálat során irányadó tényállás megalapozottságát vitatták.

[25] A megállapított tényállás alapján – figyelembe véve az ügyésznek a vádbeszédben tett vádmódosítását – a vádlottak cselekményeinek jogi minősítése és az elkövetői alakzatok megállapítása törvényes.

[26] A kiszabott büntetéseket ugyanakkor eltúlzottan enyhének tartotta, amely okokat az ügyészi fellebbezés rögzítette. Az ügyészi fellebbezést pontosította, illetve kiegészítette.

[27] Az elsőfokú bíróság az V.r. vádlottnál nem vette figyelembe enyhítő körülményként a büntetlen előéletét, mert az erkölcsi bizonyítványában az elkövetést megelőző jogerős elítélés nem szerepel. Ugyanakkor a törvényszék súlyosító körülményként helyesen értékelte a más büntető eljárás hatálya alatti elkövetést.

[28] Az ügyészi fellebbezésnek az V.r. vádlott büntetésének súlyosítására vonatkozó indokát akként helyesbítette, hogy a csalás büntette miatt büntetőeljárás hatálya alatt álló, jellegében hasonló, 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt elkövető vádlottal szemben még a büntetlen előéletére figyelemmel is indokolt a szabadságvesztés kiszabása, amelynek középértékétől a 3 kiskorú gyermekes állapotára és a születendő újabb gyermekére tekintettel a javára lehet eltérni.

[29] Utalt arra, hogy a vádirat szerinti büntetési indítványokból kiindulva az ügyészség az I-V.r. vádlottakkal szemben végrehajtandó, míg a VI-X.r. vádlottakkal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések kiszabására tett indítványt.

[30] Ez azzal támasztható alá, hogy a befolyással üző vádlottak esetében nem kétséges a törvény szigorú alkalmazásának szükségessége, ami végrehajtandó szabadságvesztésben kell, hogy megnyilvánuljon. Ez alól kivételt képez a IX.r. vádlott, aki csupán egyetlen bűncselekményben bűnsegédként érintett, ezért esetében a szabadságvesztés a végrehajtásának elrendelése nélkül is el tudja érni a célját. Hasonlóképpen a befolyást vásárló vádlottaknál, akikkel szemben – az V.r. vádlott kivételével – lehetőség van a szabadságvesztéseik végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére. Az V.r. vádlottal szemben ez a kedvezmény azért nem indokolt, mert a bűncselekmény büntetési alakzatát valósította meg.

[31] A vádiratban az ügyészség a vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetések mellett pénzbüntetések kiszabására is indítványt tett. Sérelmezte, hogy a szabadságvesztés mellett pénzbüntetésre is ítélt vádlottak esetében az I-II. r. vádlott pénzbüntetése jóval alacsonyabb az ügyészi mértékes indítványnál, 6.000.000,- illetve 3.000.000,- forint helyett fejenként 1.000.000 forint, melynek mértékét mind a napi tételek számában, mind az egy napi tétel összegében lényegesen meg kell emelni.

[32] Az ítélet [544] pontjában fejtette ki a törvényszék, hogy a befolyást vásárló vádlottak közül a VIII.r. vádlottal szemben miért kellett az általa átadott, majd visszakapott 4.000.000,- forintba vagyonekobzást elrendelni. Mivel a 4.000.000,- forint az adott vagyoni előny tárgya volt, azt a törvény kötelező rendelkezése alapján el kellett kobozni.

[33] Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

[34] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a büntetéseket kiszabó részében a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az I-II-III-IV. r.

vádlottak szabadságvesztésének mértékét emelje fel és ehhez igazodó tartamban határozza meg a közügyektől eltiltás tartamát, egyidejűleg a IV.r. vádlott szabadságvesztés büntetése végrehajtásának felfüggesztésére utalást mellőzze, az I-II.r. vádlottak pénzbüntetésének összegét mindkét elemében súlyosítsa, az V-X.r. vádlottakat a pénzbüntetések érintetlenül hagyásával ítélje szabadságvesztésre is, az V.r. vádlottat ehhez igazodó tartamban tiltsa el a közügyek gyakorlásától, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az V.r. vádlott esetében börtönben, a VI-X.r. vádlottaknál fogházban állapítsa meg, a VI-X.r. vádlottak szabadságvesztése végrehajtását próbaidőre függessze fel, állapítsa meg, hogy a V-X.r. vádlottak a szabadságvesztéseikből - VI-X.r. a végrehajtás elrendelése esetén - kétharmad rész letöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra. Egyebekben az ítéletet a Be.605.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[35] Terhelt1 I.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta.

[36] Részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint a 2015. augusztus hó 10. napján az egyéb1 helyiségében készült hangfelvétel bizonyítékként történő értékelése törvényt sértő. A vádlottak 2015. augusztus 10. napján rögzített szóbeli nyilatkozatainak bizonyítékok közül történő kirekesztésének elmaradásával a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megsértette, amely relatív hatályon kívül helyezési okot eredményez (bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok sérelme, résztvevők alapvető jogainak csorbulása Be.609.§ (1) és (2) bekezdés d) pont). A hangfelvétel rögzítésének a körülményei kimerítették a megalázó bánásmódot a vádlottak vonatkozásában, továbbá készítői az Alaptörvény és a Be. rendelkezéseivel ellentétesen jártak el. A hangfelvétel készítése szükségtelen és jogsértő volt, valamint nem tisztáztak a nyomozó hatósághoz történt eljuttatásának körülményei, eredeti tartalma sem. Nem tudható, hogy a feljelentést követően becsatolt pendrive adattartalma megegyezik-e a főügyészség által a bírósági iratokhoz csatolt CD-n lévő szöveggel, amelyet a törvényszék a bizonyítás során az eljárás anyagává tett. Kiemelte, hogy a hangfelvétel készítésével a cél az volt, hogy a készítők a egyéb1 hírnevét védjék, magukat tisztázzák, a sajtónyilvánosságot elkerüljék. Három vádlott sérüléseket szenvedett a bántalmazás kapcsán, melyet két befolyást vásárló vádlott is alátámasztott nyilatkozatával.

[37] Védenccé – szemben az elsőfokú bíróság indokolásával - nem tudta volna a sérelmére elkövetett erőszakot korábban a hatóság tudomására hozni, mert a pendrive becsatolásától számított több mint 3 évvel később hallgatták ki gyanúsítottként 2019. januárjában, a hangfelvételen elhangzottakat már 2019. április 17. napján visszavonta, szemben az elsőfokú ítélet megállapításaival. Utalt arra is, hogy Terhelt2 II.r. és ráutaló megjegyzéssel terhelt4 IV.r. vádlott is beszélt a felvétel létrejöttének körülményeiről, amellyel az elsőfokú bíróság nem foglalkozott, de indokát sem adta, hogy több vádlott ezzel kapcsolatos egyező előadását miért nem fogadta el.

[38] Álláspontja szerint Terhelt3 III.r. vádlott pofozkodásra utaló megjegyzése is azért került a hanganyagban sárdobálásra változtatásra, hogy az a felvétel készítői számára kielégítő legyen.

[39] Az a körülmény, hogy a két nappal később készült sérüléseket rögzítő felvételek még évekkel később is rendelkezésre álltak, éppen azt bizonyítja, hogy a vádlottak számára azoknak nagy jelentősége volt.

[40] A felvétel készítői meghallgatásnak, belső vizsgálatnak vagy megbeszélésnek nevezték az augusztus 10-i számonkérést, melynek semmilyen jogi alapja nem volt. Belső vizsgálat alappal lett volna lefolytatható, ha a vádlottak közül valaki a egyéb1 vagy a cég10. alkalmazásában állt volna, ilyen személy azonban nem volt.

[41] Hivatkozott a védő arra is, hogy a vádlottak 2015. augusztus hó 10. napján nem tudták elhagyni a sportclub épületét.

[42] Kérte a hangfelvétel bizonyítékok közül történő mellőzését, mely után a törvényesen beszerzett bizonyítékokat viszont másként szükséges értékelni. Az elsőfokú bíróság koncepciója az volt, hogy a hangfelvételen rögzített tényekből indult ki, és azt vetette össze a további bizonyítékokkal, melyek álláspontja szerint alátámasztották a felvételen elhangzottakat.

[43] Hivatkozott a védő arra is, hogy az ítélet megalapozatlan, az iratok tartalmával ellentétes, valamint a törvényszék indokolási kötelezettségét sem teljesítette.

[44] Valamennyi tényállási pont vonatkozásában megállapítható, hogy a befolyással üzérkedés tényállási elemeinek alapjául szolgáló tényeket a bizonyítás nem tárt fel. Nincs olyan bizonyíték, amelyből az következne, hogy Terhelt1 I.r. vádlott az 1.-5. tényállási pontban megjelölt személyek előtt gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személlyel kapcsolatban - az 1. tényállási pont vonatkozásában hivatalos személlyel kapcsolatban - befolyásolásra hivatkozott volna és kimondottan a befolyásolásért kért ellenszolgáltatást, de olyan bizonyíték sem áll rendelkezésre, amelyből kétséget kizáróan megállapítható lenne, hogy Terhelt1 I.r. vádlott tudata átfogta, hogy a vádlottak közül bárki gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személlyel kapcsolatban befolyásolásra hivatkozott volna és kimondottan a befolyásolásért kért ellenszolgáltatást, ezért helyes bizonyíték-mérlegelést követő helyes ténymegállapítás után védelem felmentését kérte elsődlegesen bűncselekmény (törvényi tényállási elemek hiánya), másodsorban bizonyítottság hiányában.

[45] A védő álláspontja szerint az ítélet téves koncepciót alkalmaz megfelelő jogi értékelés helyett a befolyással üzérkedés tényállási elemeinek megvalósulásával kapcsolatban. A tényállás nem tartalmazza a Btk.299.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontja, illetve a Btk.299.§ (3) bekezdése szerinti törvényi tényállásnak megfelelő tényeket, az alkalmazott anyagi jogszabály kiválasztásához vezető okfolyamatot, annak szempontjait, nem foglalja magában azon vádlotti magatartások jogi szempontú elemzését és értékelését, amelyekkel megvalósították a törvényszék által megállapított bűncselekmények törvényi tényállásait.

[46] Utalt a védő arra, hogy a befolyással üzérkedés tettese abban téveszti meg a jogtalan előny kérésével érintett címzettet, hogy hivatalos személyt befolyásol vagy a

Btk.299.§ (3) bekezdés elkövetése során abban, hogy gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személlyel kapcsolatban követi el a befolyásolást. A befolyással üzérkedést e többletismérvek teszik speciálissá a csaláshoz képest. Az ítéleti tényállás szerint a befektetők, szponzorok a vádlottak elmondása alapján abban a hiszemben voltak, hogy az egyéb1 vezetése hatalmi befolyása révén segíteni tud olyan ügyletekben, mint a rekultiváció, MNB vagy energiaügylet.

[47] A törvényszék helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak olyan látszatot keltettek, hogy bizonyos projektekben előnyt élvezhetnek azok, akik egyes személyeknek pénzt juttatnak, vagy az egyéb1-t támogatják. Ez hamis látszat volt, mert a vállalkozóknak felvonultatott projektek valójában nem léteztek.

[48] Az idézett ítéleti tényállás - amely koncepcionálisan vonul végig az ítélet egyes tényállási pontjain - még abban az esetben sem alkalmas a Btk.299.§ szerint a bűnösség megállapítására, amennyiben a tényállás megállapítására az iratokkal összhangban került volna sor, mert a „megtévesztett” vállalkozók valamennyi tényállási pont esetében találkoztak tanú1val az állítólagos pénzáadások előtt, így nyilvánvaló volt a számukra, hogy az általuk elvállalni kívánt projektekben tanú1 nem lehet gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személy, ezért a rá vagy a egyéb1-re történő hivatkozás Terhelt1 I.r. vádlott részéről nem csak iratellenes, de a vállalkozók megtévesztésére egyébként is alkalmatlan koncepció, következtetés a törvényszék részéről.

[49] Téves és iratellenes az ítélet megállapítása abban a körben is, hogy a vállalkozóknak felvonultatott projektek valójában nem léteztek, ezért a vádlottak hamis látszatot keltettek a projektek valóságát illetően a vállalkozók előtt, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokból ilyen következtetés nem vonható le. Abból a tényből, hogy sem a helység2 Önkormányzat, sem a cég14, sem egyéb4 tulajdonosa nem kívánt pályázatot kiírni, nem következik az a további tény, hogy a projektek nem léteztek. A projekt szó nem feltétlenül jelent pályázati projektet, noha e kifejezéseket gyakran használják együtt (pl. EU-s projekt, támogatott projekt stb.). A projekt kifejezés olyan vállalkozást jelent, amelyet egyénileg vagy közösen hajtanak végre, és amely adott esetben kutatást és tervezést is magában foglal és amelyet gondosan megterveznek egy adott cél elérése érdekében. A projekt azonban nem azonosítható olyan vállalkozással vagy üzleti lehetőséggel, amelyet feltétlenül pályázat kiírása előz meg. Amennyiben a vádlottak hamis látszat keltésével keresték volna meg a vállalkozókat, akkor hogyan jutottak el mindannyian tanú1hoz, akinek saját nyilatkozata szerint is az a feladata, hogy a jó projekteket a következő szintre juttassa.

[50] Ehhez kapcsolódóan iratellenes és koncepcionális tévedés a törvényszék részéről tanú27 szerepének megítélése, vallomására tényállás alapítása. Az ítéleti tényállás szerint Terhelt1 I.r. vádlott azzal kereste meg tanú27et, hogy tudna szponzorokat, befektetőket hozni, ehhez kellene neki egy alkalmas helyiség. E tényállást a törvényszék kizárólag és szó szerint tanú27 tárgyaláson tett nyilatkozatára alapozta. Nem adta azonban indokát annak, hogy miért lett e tényállás megállapításának kizárólagos alapja tanú27 nyilatkozata a tanú szavahihetőségével kapcsolatban támasztható erős kétségek ellenére. tanú27 szerepe eltért attól, amelyet az ítéleti tényállás tartalmaz, hiszen az ő felelőssége nem tárgya – vád hiányában – az eljárásnak. A vádbeli cselekményekhez azonban különösen Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában olyan szorosan kapcsolódik tanú27 szerepe, hogy a tanúk által róla elmondottaknak mind szavahihetősége, mind a tényállási pontokhoz kapcsolódó

cselekményei vonatkozásában kiemelkedő jelentősége van. A tanú²⁷ vonatkozásában rendelkezésre álló bizonyítékokat azonban a törvényszék nem vonta a mérlegelési körébe és mellőzésüknek sem adta indokát. Következésképpen tanú²⁷ szerepét iratellenesen szűkítette le és rögzítette akként, hogy Terhelt¹ I.r. vádlott részére tárgyalókat foglalt és ezáltal arra a téves következtetésre jutott, hogy Terhelt¹ I.r. vádlottnak a tárgyalófoglalásokra a befolyással üzérkedéshez szükséges hamis látszat keltése érdekében volt szüksége. E tévedések eredményeképpen az ítéleti tényállás téves koncepciója az, hogy Terhelt¹ I.r. vádlott egyfajta irányítója, ötletgazdája volt a vállalkozók megtévesztésének, amelyhez tanú²⁷et felhasználta.

[51] I.-IV.r. vádlottak ismertek vállalkozókat, akiket megkerestek bizonyos valós üzleti lehetőségekkel vagy őket keresték meg vállalkozók, hogy a kapcsolatrendszerüket használják, mindez azonban nem jelenti azt, hogy bűncselekmény is történt volna, máskülönben a lobbisták (akik mindezt még juttatásban is részesülnek) tevékenysége is büntetőjog ellenes tevékenység lenne.

[52] Több vállalkozó és megkeresés esetében a jelen ügyben már a nyomozó hatóság is arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem történt bűncselekmény, illetve azt nem látta bizonyíthatónak és arról határozott, hogy eljárást megszünteti.

[53] A kapcsolat, a munka megszerzése mint cél, valamennyi gazdasági szereplő normális és elvárható törekvése, a segítségnyújtás kevésbé, de az sem tilos. Ami tilos, az az, ha valaki olyan ígéret tesz, amelyet kizárólag döntéshozó (hivatalos) személy befolyásolása útján lehet elérni és ezért jogtalan előnyt kér vagy azt (annak ígéretét) elfogadja. Ennek azonban félreérthetetlennek kell lennie, az elkövetőnek egyértelműsíteni kell, hogy a befolyás érvényesítése ellenszolgáltatásért történik. A fentiek alapján önmagában előny kérése vagy annak elfogadása azért, hogy valaki bemutató egymásnak embereket, nem bűncselekmény. A lobbitevékenység létezése és törvényessége sem kérdőjelezhető meg, ami egy üzleti lehetőséget jelentő találkozó összehozásához képest még annyi többletet is tartalmaz, hogy a befolyást kérő személy a lobbistának azért fizet díjat, hogy az a befolyását, kapcsolatait az érdekében érvényesítse.

[54] Figyelemmel arra, hogy a hangfelvétel tartalma nem használható fel bizonyítékként, így az iratok tartalma alapján az sem igazolható, hogy Terhelt¹ I.r. vádlott ügyintézés fejében pénzt vett volna át V.r. vádlott ügyében, de amennyiben ez mégis megtörtént volna, egyéb tényállási elemek megvalósulása hiányában egy ilyen feltételezett összeg nagyobb, de legalábbis ugyanakkora bizonyossággal volt a tartalmas szakmai beszélgetés összehozásának ellenértékéeként kifizetett díj, mint jogtalan előny. Mindezekről azonban az ítélet indokolása hallgat és érthetetlen okból a különböző összegek nagysága miatti ellentmondásokat emeli ki. A támogatás nyújtásának kérése vagy felajánlása is csak abban az esetben jelenthetne jogtalan előnyt, ha a befolyással üzérkedés egyéb tényállási elemeinek megvalósulása is valószínűsíthető lenne az adott szituációban. Enélkül a támogatásra utalgatás, ennek lebegtetése legfeljebb üres ígéretként azonosítható az ítéletben említett személyek vonatkozásában.

[55] A gazdasági célú befolyásolás (lobbitevékenység) és az azért járó ellenérték (díj vagy sikerdíj) nem minősíthető automatikusan jogtalan előnynek, kizárólag akkor, ha kétséget kizáróan megállapítható a lobbista (befolyással üzérkedő) részéről, hogy döntéshozó

jogellenes befolyásolására hivatkozik. A jelen ügyben azonban egyetlen tényállási pont vonatkozásában sem merült fel adat, amely azt támasztaná alá, hogy a vádlottak tudata átfogta a befolyásolás jogellenességét.

[56] A törvényszék elmulasztotta mérlegelési körébe vonni azt a tény is, hogy valamennyi tényállási pont vonatkozásában többszázmilliós, illetve milliárdos nagyságrendű megbízások érdekében történtek egyeztetések, amelyekkel kapcsolatban a lobbitevékenység ellenértéként nem tekinthető eltúlzottnak a tízmilliós nagyságrendű összeg sem.

[57] Hivatkozott a védelem e körben arra a jogtudományi álláspontra is, amely szerint a lobbitevékenység során a jogintézmény jellegéből fakadóan az előny (díjazás, sikerdíj) eleve adott és szükségszerű, amelynek mértéke nem a társadalmi szokásban kialakult gyakorlathoz igazodik.

[58] A védő harmadlagosan I.r. vádlott büntetésének lényeges enyhítését kérte.

[59] Terhelt2 II.r. vádlott meghatalmazott védője csatlakozott I.r. vádlott védőjének a tényállás megalapozatlansága körében, a bizonyítékok helytelen mérlegelése, a tényállási elemek hiánya tekintetében kifejtett álláspontjához, ezen túl az ott megnevezett okból elsődlegesen ő is az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan védence felmentését kérte.

[60] Ezen túl a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében kérte név tanúkenti kihallgatását, aki még nem került kihallgatásra korábban. A tanú mutatta be II.r. vádlottat V.r. vádlottnak és ő adta át részére az ítéletben szereplő közjegyzői okiratot. [124. pont] Ezen iratot kizárólag a tanú meghallgatása után tudja álláspontja szerint az ítéltábla értékelni.

[61] A védő a cselekmények minősítését is vitatta. Utalt arra, hogy az 1. tényállási pontban írt cselekményt a bíróság a váddal egyezően üzletszerűen elkövetettnek minősítette, ezért az I.r. vádlott, mint tettes cselekményéhez kapcsolódó járulékos cselekményként a bűnszegdként marasztalt II.r. vádlott cselekménye is ekként minősült, 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntetendő. Az I. és II.r. vádlott terhére rótt öt bűncselekmény közül kettő, az 1. és 2. tényállási pontokban írt cselekmények, elkövetésére 2014. év júliusában került sor, a másik három elkövetési ideje 2015. április, május és július. Az 1. tényállási pontban rögzített cselekményt minősítette a bíróság hivatali befolyással üzérkedésnek. A Btk.299.§ tényállásának felépítéséből egyértelműen az következik, hogy az üzletszerű elkövetés kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott hivatalos személy befolyásolásához kapcsolódó minősítő körülmény. Az ítélet szerint 2014-ben az I.r. terhelt a II.r. vádlott segítségével egyetlen ilyen cselekményt követett el, amely az üzletszerűséget még nem alapozza meg. A Btk.459.§-ának (1) bekezdés 28. pontjában körülírt üzletszerűség az alanyi oldalon a rendszeres haszonszerzésre törekvést kívánja meg, vagyis azt, hogy az elkövető az ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmények véghezvitelét jövedelemszerző forrásnak tekintse. Az üzletszerűség megállapítása szempontjából alanyi feltételként annak van jelentősége, hogy a bűncselekményből származó haszon elérésére törekvésnek egyben át kell fognia az ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmény e célból történő ismételt elkövetésére vonatkozó akaratelhatározást is. Ezen szándék megállapítására már következtetési alapot adhat, de nem önmagában, az elkövető életvitele, annak bűnöző jellege, jövedelmi helyzete, illetve a bűncselekményből származó haszon abban betöltött vagy

betölteni szándékolt szerepe, aránya. (BHGY 1490.) A 2014. évi két elkövetés tekintetében a rendszeresség nem állapítható meg, erre az elkövetési időszakra kifejezetten az alkalmosság jellemző, ami viszont az üzletszerűség megállapíthatóságához nem elegendő. Az 1. tényállási pontban írt cselekményt éppen az az alkalom szülte, az V.r. vádlottnak a II.r. vádlott felé fennálló tartozásának kifizetése a bankfelügyeleti eljárás eredményének függvénye volt.

[62] A II.r. vádlott az 1. tényállási pontban írt cselekmény elkövetési idején egyéni vállalkozóként külföldön egy jövedelmező cég munkatársa volt, jövedelmi viszonyai rendezettek voltak. Ítéletei 10 évvel korábbi bűncselekmények elkövetése miatt kerültek kiszabásra, 2014. évben életvitele már nem tekinthető bűnöző jellegűnek. Nem állapítható meg az üzletszerűség még a 2014. évben elkövetett másik bűncselekményre figyelemmel sem, mert a fentebb írtak alapján az üzletszerűség a hivatali bűnpártolás minősítő körülménye, másrészt azért, mert a vádlottak személyi körülményei alapján még két bűncselekmény esetében sem lenne megállapítható a rendszeres haszonszerzésre törekvés, a bűnöző életmódra berendezkedés.

[63] A védő ezért a hivatalos személlyel kapcsolatos befolyással üzérkedés üzletszerűen elkövetettként minősítését törvénysértőnek tartotta.

[64] Álláspontja szerint a büntetési tételkeret az elsőfokú bíróság által írtakkal szemben nem 2-10 évig, hanem 1-7 évig terjedhet, emiatt a középérték sem 6, hanem 4 év.

[65] Sérelmezte a védő azt is, hogy bár az elsőfokú bíróság észlelte azt, hogy II.r. vádlott szenzitív-paranoid attitűdű, de ezt a tényt a börtöntűrő képessége keretében, illetve csekély súlyú enyhítő körülményként értékelte. Figyelmen kívül hagyta, hogy e betegsége II.r. vádlottat a „szélhámoskodás” elkövetésére szinte alkalmatlanná tette. Gyanakvása szintje ugyanis olyan erős, hogy nem tud senkiben megbízni, de ő sem tűnik megbízhatónak. A szóbeli elkövetésű tényállások közül több olyan, amelyben az ügy tetteinek nagyon hitelesnek kell tünnie, ezt II. r. vádlott, egyezően az orvosszakértői véleménnyel, nem volt képes produkálni.

[66] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a bűncselekmény elkövetése óta eltelt 9-10 évre, a II.r. vádlott súlyos betegségeire figyelemmel a középérték alatt határozta meg a büntetés mértékét.

[67] A törvényszék figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a pénzbüntetés alkalmazásának feltétele az is, hogy az elkövető megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkezzen. Terhelt2 II.r. vádlott jelenleg a minimálbérhez közeli jövedelemmel rendelkezik, foglalkozása biztonsági őr, jövedelme a Kft. alkalmazásában 2024. június és augusztus közötti időszakra vonatkoztatva nettó 377.974,- forint, havi 125.991,- forint, vagyontalan. A pénzbüntetés kiszabásának Btk.50.§-ának (2) bekezdésében írt feltételei nem állnak fenn vele szemben.

[68] Jelezte a védő azt is, hogy a Kúria a Bfv.III.1.155/2023/9. számú végzésével II.r. vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa

42.KB.171/2018. számú, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.44/2019/49. számú határozatával 2020. március 11. napján jogerős ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A kúriai döntés hatására II. r. vádlott előélete kedvezőbb lett, melynek eredményeképpen vele szemben enyhébb büntetés szabható ki.

[69] Terhelt3 III.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indoklásában elsődlegesen védence teljeskörű felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

[70] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több szempontból iratellenes, téves következtetéseket tartalmaz, és indokolási kötelezettségét sem teljesítette teljeskörűen a törvényszék.

[71] Az eljárás során bizonyítékként felhasznált hangfelvétellel kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla Bf.133/2021/8. számú ítéletére hivatkozott. Eszerint bizonyíték csak a Be.165.§-ban felsorolt, emellett a Be.166.§ szerint törvényesen beszerezett és a Be.167.§-ban foglaltaknak megfelelően értékelt bizonyítási eszközből származhat. A Be.167.§ (5) bekezdés alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. Az eljárási törvény értelmében a bizonyítékok köréből azokat a tényeket kell kizárni, amelyek a bizonyítás törvényességének fenti megsértésével szerzett bizonyítási eszközből származnak. A büntetőeljárásban a bizonyíték kirekesztésére csak eljárásjogi okon alapulóan kerülhet sor, jogkövetkezménye pedig a bizonyíték figyelmen kívül hagyásának kötelezettsége.

[72] A kirekesztés kérdésének vizsgálata a bíróság részéről egy formai vizsgálatot jelent. A bizonyítás törvényessége körében az eljárási cselekmények szabályszerű lefolytatását a perbíróságnak mindig vizsgálnia kell. Amennyiben a bizonyítási eszköz kirekesztésére nincs perjogi indok, akkor kerülhet sor a ténybeli alapokon nyugvó tartalmi vizsgálatra, azaz az egyéb bizonyítékokkal való összevetésre, a mérlegelésre és ennek eredményeként a bizonyítási eszköz által közvetített bizonyíték elfogadására vagy elvetésére. Az elsőfokú bíróság részéről e vizsgálat nem történt meg, a hangfelvétel készítési körülményeit szigorú bírósági vizsgálat alá kellett volna vonni.

[73] A belső vizsgálat hatálya nem terjedt ki I., II. és III.r. vádlottakra, ezért értelmezhetetlen, hogy miért fogadható el az oktrojált belső vizsgálat, kényszerű kihallgatása a vádlottaknak. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az eljárás során a vádlottak által előadott körülményekből, fényképfelvételekből nyilvánvaló, hogy kényszer, erőszak, fenyegetés történt a meghallgatás során. tanú4 jelenléte - aki biztonsági ember volt - is igazolja, hogy megfélemlítés történt, a vádlottak nem élhettek a szabad mozgás lehetőségével, nem hagyhatták el az épületet, amíg ezt meg nem engedték nekik. III.r. vádlott a jegyzőkönyvezett szöveg szerint beszámolt a pofozkodásról, amelyet ott helyben javítottak sárdobálásra, amelyet védence „jó lesz” kifejezéssel annak ellenére helybenhagyott, hogy nem felelt meg az igazságnak. Nem az elsőfokú bíróság által rögzített oldott párbeszéd valósult meg, hanem irányított, több órás, félelemkeltő meghallgatás volt. A vádlottak úgy tudták, hogy a felvétel nem kerül felhasználásra, azt tanúl a feljelentése során be sem

csatolta, az tisztázhatatlan körülmények között 8 hónappal később került a nyomozati anyagba.

[74] Utalt a védő arra is, hogy egy belső vizsgálat legalább belső szabályzaton alapul, eljárási renddel, jogosultságokkal, kötelezettségekkel, mely jelen esetben nem volt adott. Ezen túl amennyiben az egyébl rendelkezett volna ilyen szabállyal, kívülállókra az nem lett volna alkalmazható.

[75] Lényegében a III.r. vádlott védője az I.r. vádlott védőjével azonos érvek mentén kérte a hangfelvétel bizonyítékok közül történő kirekesztését. Ahogyan I.r. vádlott védője, ő is utalt arra, hogy amennyiben a hangfelvétel nem bizonyíték, a meglévő bizonyítékokat is másképp szükséges értékelni.

[76] Sérelmezte azt is, hogy a bíróság nem ismertette védenca 2022. novemberi, általa becsatolt írásbeli vallomását, így nem lett a tárgyalás anyagává téve, hogy csak később tudta meg, hogy pénz is volt az általa átvett borítékban.

[77] III.r. vádlott védője felhívta a figyelmet arra is, hogy azon tanúvallomások, amelyek az elsőfokú bíróság részéről elfogadásra kerültek tényállás megállapításának alapjául, megkérdőjelezhetőek.

[78] tanú1 feljelentő tanú szerepét részletesen értékelte, utalt arra, hogy amennyiben semmilyen szerepe nem volt az ügyben, mégis részt vett egyes találkozókban, és bár pénzügyi ismeretekkel sem rendelkezett, V.r. vádlottal is részletesen beszélt, csakúgy, mint X.r. vádlottal. Kiténik, hogy ötletekkel lehetett keresni tanú1t, lehetett arra hivatkozni, hogy vele létrejön a találkozó.

[79] tanú27 tanúvallomására sem alapítható tényállás. tanú27 nemcsak tárgyalóhasználatot intézett, hanem utógondozást is végzett, az ő kihagyása a folyamatokból szinte lehetetlen, mert ő állt kapcsolatban a feljelentővel. Nem tudható, hogy melyik esetben mit mondott, mit beszélt meg. Mindezért a tényállások eleve hiányosak és iratellenesek.

[80] A védő utalt arra is, hogy a törvény a közvetítői szerepet, lobbitevékenységet nem bünteti, ahogy a sikerdíjat és a költségek előlegezését sem.

[81] Hivatkozott arra, hogy mindenki tudta, hogy tanú1 nem gazdálkodó szervezet vezetője, ebből következően nyilvánvaló volt, hogy az előtte történő megnyilvánulás az esélyét sem teremti meg annak, hogy egy-egy projekt elnyerése bekövetkezne.

[82] Iratellenesnek tartotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, miszerint a projektek nem léteztek, a bizonyítékok éppen a projektek valós voltát támasztották alá.

[83] A 3.,4. és 5. tényállási pontra vonatkozó bizonyítékokat elemezte, és mindhárom tényállás kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy a megállapított tényállás

megalapozatlansági hibákban szenved, nem derül ki védenca tudattartalma, bűnsegély pedig csak szándékos cselekményhez szándékosan nyújtható a tettesnek, III.r. vádlott magatartása ilyenként nem értékelhető.

[84] Álláspontja az volt, hogy a vád tárgyát képező cselekményeket a III.r. vádlott nem valósította meg, tényállási elemek hiányában őt fel kell menteni valamennyi terhére rótt bűncselekmény vádja alól.

[85] Sérelmezte, hogy mindhárom, védencét érintő tényállás kapcsán elmulasztotta az elsőfokú bíróság rögzíteni azt a Be.422.§-ban már az ügyészségtől is elvárt tény, hogy a jogtalan előny kérése, valamint a pénz átadása pontosan mikor történt. Nem mellőzhető egy tényállás kapcsán az időpont, hogy melyik tényállási elem miben áll, ki mikor, milyen tudattartalommal milyen magatartást fejtett ki.

[86] A vádbeli cselekmény immateriális bűncselekmény, önmagában már akkor befejezett, ha a jogtalan előny kérése, elfogadása, ígéretének elfogadása megtörtént. A Btk.299.§ (3) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés vétsége büntetési tétele kisebb, mint a büntetési alakzaté. A belső arányosságot meg kell tartani, az időmúlás 9 év, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása is lehetséges. A kiszabott büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

[87] Terhelt4 IV.r. vádlott védője védenca felmentését kérte írásbeli fellebbezés indokolásában.

[88] Kitért arra, hogy IV.r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a bűncselekmény elkövetését, mind a nyomozás, mind pedig a bírósági eljárás során együttműködött, érdemben kifejtette az álláspontját, és bizonyítékokat szolgáltatott. Sérelmezte, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott annak ellenére nem tehetett az eljárás nyomozati szakában vallomást, hogy azt többször kérték, a nyomozóiroda költözésére történt e körben hivatkozás. Ezt követően már a vádirat kézbesítése történt meg részére.

[89] Kifejtette eljárásjogi aggályát azzal kapcsolatban, hogy a törvényszék jelentős bizonyítékként értékelte a feljelentés alapjául is szolgáló hangfelvételt. A hangfelvétellel kapcsolatosan tett terhelti nyilatkozatok kellően alátámasztják, hogy az erőszakkal és fenyegetéssel került elkészítésre, egy olyan ún. belső vizsgálat során, ahol az azon résztvevő személyek egyáltalán nem érvényesíthették a jogaikat. IV.r. vádlott nem nyilatkozott a saját és családjának biztonsága érdekében a felvétel elkészítésének a körülményeiről, viszont ezt megtették helyette a jelenlévő vádlott-társak, akik elmondták, hogy a meghallgatásuk során bántalmazták őket, illetve a hangfelvétel csak töredékét tartalmazza az ott törtéteknek, mivel nevezettek hosszú órákat töltöttek el a helyszínen, ahonnan nem mehettek el szabadon.

[90] A bíróság az ítéletben rögzítette, hogy a terhelték nem tettek felejelentést a hangfelvétel elkészítése tekintetében, mellyel kapcsolatosan kiemelte, hogy IV.r. vádlott a mai napig sem mer annak elkészültének körülményeiről nyilatkozni.

[91] A védő a törvénytelenül beszerezett hangfelvétellel kapcsolatosan előadta, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott a vallatása során sem tett olyan nyilatkozatot, mellyel kapcsolatosan a feljelentő konkrét bizonyítékot tudott volna szolgáltatni a hatóság számára. Ez a körülmény már csak azért is kiemelendő, mivel 2015. augusztus 17. napján tanúként hallgatta meg a nyomozóhatóság tanú2t, a cég10 ügyvezetőjét, aki a jegyzőkönyv 7. oldalán azt nyilatkozta, hogy arról nem rendelkezik információval, hogy a történetek háttérével kapcsolatosan terhelt4 pontosan milyen információkkal is rendelkezhetett, lehetséges, hogy a terhelt1-ék őt is átvették. Ez a mondat is azt támasztja alá, hogy terhelt4nek a terhére rótt vádpontokban felsorolt ügyletek megvalósulásának körülményeiről nem volt tudomása, valójában a projektek megvalósulásához szükséges előmunkálatok szervezésében vett részt.

[92] A törvényszék széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, mely során számtalan tanút hallgatott meg a vádiratban foglalt bűncselekmények körülményeinek tisztázása érdekében. Az eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a IV.r. vádlottat érintő vádpontokban megfogalmazott bűncselekmények kapcsán pénzt, vagy előnyt kért volna gazdálkodó szervezet befolyásolása érdekében. A tanúk is alátámasztották, hogy IV.r. vádlott annak érdekében járt el, hogy a cég14, illetve a helység2 szeméttelep rekultivációja megvalósuljon, amely során a munkálatok megszerzése, és azok előkészítése meginduljon.

[93] IV.r. vádlott a védekezése során elmondta azt is, hogy a cég14 rekultivációja tekintetében személyes érintettsége volt, mivel a közelben lakott, és a területről származó hátrányos utóhatások egészségügyi problémákat eredményeztek a fiánál. Ezen túl egyéb előnye csak akkor származhatott volna, ha és amennyiben a munkálati lehetőségek realizálását követően ő, mint komoly szakértelemmel és bázissal rendelkező HR szakember részt vehetett volna a munka humán szervezésében. Szintén ez volt számára a motiváció a helység2 hulladéklerakó esetében is. Azért vállalt abban szerepet, hogy megkeressen olyan szakértelemmel rendelkező személyeket, illetve cégeket, melyek képesek és alkalmasak arra, hogy elnyerjék a hosszú évek óta fennálló problémákkal rendelkező terület tekintetében a rekultivációs munkák elvégzését.

[94] Soha nem kért és nem is kapott ellenszolgáltatást azért, hogy a munkák elnyerése érdekében másokat befolyásoljon, melyt tanúk támasztottak alá.

[95] Az előkészítő folyamatban tanulmányok készültek, helyszíni bejárások voltak, melyek kapcsán felmerült költségek ténylegesen a projekt megvalósulásához köthetők. A cég14 tekintetében tanú14 tanú semmilyen információt nem szolgáltatott IV.r. vádlottról. IV.r. vádlott jelentős kapcsolatokkal rendelkezett a speciális szakértelemmel rendelkező vállalkozók körében, Terhelt7 VII.r. vádlottat is azért ajánlotta I.r. vádlottnak, mert az ő cége volt alkalmas a munka elvégzésére.

[96] Senkinek nem hivatkozott az egyéb1-re, azt sem tudta, hogy e hivatkozást más megtette volna.

[97] Úgy gondolta, ha a projekt megvalósul, ő a HR szakértelmét tudja kamatoztatni.

[98] A helység2 Hulladéklerakó kapcsán tanú16 tanú elmondta, hogy a IV.r. vádlott kollegáján keresztül került vele kapcsolatba, nem emlékezett a megbízóra, csak annyit tudott, hogy IV.r. vádlott az egyéb1-re vagy egyéb cégre hivatkozott. terhelt4tel tartotta a kapcsolatot, helyszínen is jártak, egyértelmű volt, hogy kiemelt ügyről van szó, amely azonnali intézkedést igényel. A 4.000.000 forintot úgy jelölte meg, mint tervezési feladatok elindítása. Ez az előfinanszírozás díja volt, mely nem volt eltúlzott a projekt méretéhez. terhelt4 politikai kapcsolatokat nem említett. IV.r. vádlottól kapott iratanyagot, ő állt kapcsolatban az önkormányzattal.

[99] tanú17 tanú tanú16 cége alkalmazottja volt, aggályai voltak, hogy az ügylet nem átverés-e, melyet VIII.r. vádlottal megosztott. Azt is elmondta e tanú, hogy sem I.r, sem IV.r. vádlott részéről nem hangzottak el nevek, csak sejtése volt, hogy terhelt4ék el tudják intézni a projekt megvalósulását.

[100] A tanúk nem nyilatkoztak arról, hogy az átadott pénz más személyek befolyásolása érdekében került volna átadásra.

[101] A társaság az előfinanszírozás összegét visszakapta, kárt nem szenvedett.

[102] A meghallgatott további tanúk sem tettek arról említést, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott bárkinek is hivatkozott volna arra, hogy jutalék fizetése esetén nyerhető el a munka.

[103] A védői álláspont szerint nem állapítható meg, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott bármely gazdálkodóra való hivatkozással kért volna ellenszolgáltatást vagy előnyt, így a terhére rótt bűncselekmény elkövetése sem valósult meg, felmentésre tett indítványt.

[104] Másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását kérte, valamint előzetes mentesítés lehetőségének megfontolását. Az enyhítés körében előadta, hogy védenca 5 éve áll eljárás hatálya alatt, a nyomozás 2015 óta folyt. IV.r. vádlott büntetlen, rendezett körülmények közt él, nem áll eljárás hatálya alatt. Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított megfelelő nyomatékot a büntetés kiszabása során az időmúlásnak, és az egyéb enyhítő körülményeknek, a kiszabott büntetés jelentősen eltúlzott. IV.r. vádlott működésével kapcsolatban kár nem keletkezett.

[105] Terhelt5 V.r. és egyben Terhelt7 VII.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a védencai terhére rótt bűncselekmények tényállási elemei minden kétséget kizáróan nem kerültek bizonyításra az elsőfokú eljárásban.

[106] Utalt arra, hogy a hanganyag felhasználhatóságával kapcsolatban az elsőfokú bíróságtól eltérő véleménye van. A Be.167.§ (5) bekezdése rendelkezik arról, mikor nem használható fel a bizonyíték. A résztvevők lényeges jogait sérti, hogy milyen módon kerül egy bizonyítási eszköz beszerzésre, majd felhasználásra. A büntetőeljárás során a garanciális jogok érvényesülésének döntő jelentősége kell, hogy legyen, jelen esetben annak, hogy a törvényi figyelmeztetések hiányában fel lehet-e használni a felvételt. Egy kihallgatás keretein belül valaki eldöntheti, hogy kíván-e vallomást tenni, vagy sem, miután meghallgatta a törvényi figyelmeztetéseket, jelen felvétel során ilyen nem történt.

[107] Ezen túl a felvétel alapján nem állapítható meg a befolyás vásárlása. Az állapítható meg, hogy Terhelt5 V.r. vádlott életében fontos szerepet játszik a sport, több csapatot, szövetséget támogatott különféle módon. Jelen esetben is erről volt szó. Nem bizonyosodott be azonban, hogy hivatalos személy befolyásolása érdekében V.r. vádlott adott-e át pénzt bárkinek. E tényt minden meghallgatott tagadta. V.r. vádlott egy szponzorációs meghívást kapott, bűncselekménnyé a beszélgetés során elhangzottak akkor váltak volna, ha bárkinek előnyt adott vagy ígért volna, hogy az hivatalos személyt befolyásoljon. Tényként lehet rögzíteni, hogy V.r. vádlottnak tudomással kellett bírnia arról, hogy kizárólag a bank2 tudja feloldani a számlák zárolását, továbbá, hogy levelet írt név1-nek is egy személyes találkozó reményében (rendőri feljegyzés 791-795., B1 tanú vallomása). Nem bűncselekmény, ha valaki a kapcsolatait felhasználva igyekszik egy személyes találkozót összehozni. Az a körülmény, hogy felmerült, mi a helyzet a cégével, nem azt jelenti, hogy jogellenes befolyást keresett, ezt igazolja az is, hogy személyes találkozót kért az MNB elnökével. tanú1 volt, aki elkezdett a cég helyzetéről beszélgetni, annyit mondott, hogy szerinte az az út járható, hogy ha beadna egy kérelmet az MNB-hez a helyzet tisztázása érdekében. Kérés nem hangzott el V.r. vádlott részéről, ígéret sem tanú1 részéről.

[108] Nem derül ki, hogy a név2-vel történt találkozó után kit kellett volna befolyásolni, tanú28t vagy az MNB-t.

[109] A közjegyzői okirattal kapcsolatban megjegyezte, hogy az 2014. május 21. napján kelt, 2014. június 30. napjáig kellett volna az abban foglaltaknak teljesülni, a találkozó pedig júliusban volt, tehát az időrend sem megfelelő. A közjegyzői okirat olyat nem tartalmazott, mellyel az ítéletben foglaltakat alá lehetne támasztani. A megbízási díj kifizetésének feltételeit nem lehet kiterjesztően értelmezni, miszerint az valójában hivatali befolyás burkolt felajánlása lenne, egyéb adat sem merült fel erre.

[110] A bizonyítási eljárás során ismertetett „cetli” kaotikus íromány egy papíron. Olyan konkrétum nem került abban rögzítésre, melyből ténybeli következtetést lehetett volna levonni a történetekkel kapcsolatban.

[111] terhelt7 Zsolt VII.r. vádlott esetében sem állapítható meg bűnösség alapjául fekvő tényállás.

[112] V. és VII.r. vádlott utólag fizettek, de nem tudni, miért. tanú13 tanú Terhelt7 VII.r. vádlott vonatkozásában elmondta, hogy befolyásért biztosan nem fizetne, de a folyamat is úgy zajlott, hogy nem is lett volna értelme. Már az ügyészi perbeszédben is elhangzott az, hogy legkésőbb tanú13-tól meg kellett tudnia, hogy pályázat útján lehet munkához jutni. Így ismételtelen felmerül, hogy akkor miért kellett volna fizetnie. Terhelt7 egyértelműen a hivatalos utat választotta, területbejáráson vett részt, tárgyalásokat folytatott, szó sem volt arról, hogy bárkit befolyásolni szeretne. Nem életszerű az, hogy miért fizet valaki azért, amit csak pályázat útján lehet elérni és ezzel tisztában is van, mivel a tudomására hozzák. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen nem bizonyítható kétséget kizáróan, hogy befolyás vásárlása és nem lobbizási tevékenységért cserébe ígéretként hangzott el az, hogy bármiféle díjazásban részesülnek a vádlottak.

[113] Terhelt7 VII.r. vádlott vonatkozásában kiderül az eljárás anyagából, hogy nem ő volt a kezdeményezője a találkozóknak. tanú1 sem mondott terhelt7 VII.r. vádlottal kapcsolatban. Nem fizetett befolyásolásért, lehetséges, hogy esetleges lobbizási tevékenység és sikerdíj szóba került, mely nem bűncselekmény.

[114] Elsődlegesen védencei felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés helybenhagyását indítványozta a helyesen megállapított bűnösségi körülmények alapján.

[115] Terhelt6 VI.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a bíróság ténymegállapításai bizonyíték nélkül megalapozatlanok. VI.r. és II.r. vádlott egymásnak és saját nyilatkozataiknak is ellentmondó vallomásaiból nem lehet kiválasztani a vádnak megfelelő nyilatkozatot és azt megtenni a marasztaló ítélet indokolásául.

[116] A befolyás vásárlásának vétsége kifejezetten célzatos bűncselekmény, amelyhez a pénz átadásán kívül az a kifejezett szándék is párosul, hogy a pénzzel befolyásolásra fog sor kerülni. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint még az sem tisztázott, hogy mikor és mennyi pénz átadására került sor. Az pedig feltételezés, hogy terhelt6 VI.r. vádlott azért adott volna pénzt, hogy azzal befolyás vásárlása történjen.

[117] Az ítéleti tényállásban szereplő Cséry-telepi rekultiváció olyan volumenű munkálatok sora, amelynek vállalkozói költsége milliárdokban fogalmazható csak meg. terhelt6 VI.r. vádlott évtizedek óta vállalkozik ilyen munkálatokra. Tapasztalt vállalkozóként pontosan tudta, hogy ilyen volumenű munka megszerzésére csak más szakemberekkel és vállalkozásokkal együtt lehetett volna remény. Azzal is tisztában volt, hogy ilyen munkálatok megszerzésére csak pályázat útján van lehetőség. A tanú1-val történt találkozó célja csupán a figyelem felkeltése volt. Erre a rövid cégbemutató látszott megfelelő eszköznek. Az egyéb tervezett találkozók is ugyanezt a célt szolgálták.

[118] Mivel az események óta 10 év telt el, a tényállás tisztázása nem lehetséges. A vádlottak bizonytalan nyilatkozatai is több mint 5 évvel az események után kerültek rögzítésre, melyekre tényállást alapítani nem lehet. Amit terhelt6 VI.r. és Terhelt2 II.r. vádlott egyezően adott elő, az a tény, hogy hosszabb ideje van kettejük közt együttműködés. terhelt2 II.r. vádlott azért kapott díjazást terhelt6 VI.r. vádlottól, mert ügynöki tevékenységet végzett VI.r. terhelt cége részére. Ezen pénzátadásnak nincs büntetőjogi következménye.

[119] Mindezek alapján VI.r. vádlott felmentésére tett indítványt a tényállás megváltoztatását követően.

[120] Utalt arra, hogy védence egészségügyi állapotával kapcsolatban már korábban orvosi iratokat nyújtott be. Megemlítette, hogy méltánytalannak tartja a védencével szemben az eljárás során megállapított elővezetési költséget, mert VI.r. vádlott bement a rendőrségre és bejelentette, hogy a tárgyaláson megjelenik, melyet meg is tett. Az elővezetési költség szükségtelenül merült fel.

[121] Terhelt8 VIII.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában védence felmentését indítványozta bűncselekmény hiányában.

[122] Kifejtette, hogy a megállapított tényállás megalapozatlan, az azonban a másodfokú eljárásában az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján módosítható.

[123] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével arra a helyes következtetésre jutott, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlottat elsősorban az eljárás során a komolytalanság határát súrolóan változatos nyilatkozatokat tévő Terhelt1 I.r. vádlott hitegette a projekt megvalósulásával. Logikus levezetéssel vetette el Terhelt2 II. r., terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak védekezését is. Ugyanakkor a további cselekmények vonatkozásában kifejtett bizonyíték értékelő tevékenysége során az elsőfokú bíróság tényről tényre helytelenül következtetett.

[124] Figyelmen kívül hagyta a törvényszék, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlott a tárgyalási szakban következetesen úgy nyilatkozott, miszerint mindvégig tudta, hogy a helység2 pályázat nem létezett, kizárólag tanú16 kérésére vett részt a folyamatokban, a megkeresést követően szinte azonnal érdeklődött a pályázat kapcsán név3-nál, aki biztosította őt arról, hogy helység2 projekt nincs, sőt, megkérte, hogy az álhírekről tájékoztassa tanú28t. A egyéb2i találkozón is valójában abban a tudatban vett részt, hogy a pályázat nem létezik, azonban mindenképpen segíteni akart tanú16nek.

[125] Nem került értékelésre az sem, hogy a 4.000.000 forintot Terhelt8 VIII.r. vádlott a projekt valótlanságának tudatában kölcsönként adta közvetítőn keresztül tanú16nek, akivel ekkor már évtizedes üzleti kapcsolatban állt különböző építőipari kivitelezési tevékenységek kapcsán. tanú16 vallomása alapján helyesen azt kell rögzíteni, hogy a 4.000.000 forintot is tőle kérte az ismeretlen férfi.

[126] Kiemelt jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság annak, hogy Terhelt8 VIII.r. vádlott megjelent a helység2 találkozón. Erre azonban nem az elsőfokú ítélet szerinti okból, hanem azért került sor, mert tanú16 kérte meg arra, hogy kísérje el, hiszen ekkor név4 még mindig bízott abban, hogy a rekultivációs pályázat legalább a jövőben kiírásra fog kerülni. Azt a perdöntő körülményt, hogy a helység2 pályázat lehetőségét vagy reményét tulajdonképpen csak tanú16 vette komolyan, már a nyomozás során is tudni lehetett, mivel név4 és tanú17 már 2016. szeptember 13-án arról számoltak be, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott őket kereste meg a utca2 irodájukban a helység2 önkormányzatra hivatkozva projektelőkészítés és lebonyolítás kapcsán.

[127] VIII.r. vádlott bűnösségének alátámasztására hivatkozott a törvényszék a kölcsön összeg átadásának körülményeire is. Figyelmen kívül hagyta ugyanakkor a bizonyítékok mérlegelése során azt, hogy a pénzátadás napjának délelőttjén VIII.r. vádlott a egyéb2i edzőközpontban már igen rövid ideig találkozott Terhelt3 III.r. vádlottal, azaz számára ez a személy nem volt ismeretlen, különösen, hogy a pénzátadás időpontjában a motoros levette bukósisakját. A mindennapi gazdasági életben nem életszerűtlen az, hogy valaki az üzlettársának, barátjának megbízottja részére készpénzben adja át a kölcsönösszeget, mint ahogy az sem, hogy ezt ne egy hivatalos helyen, hanem például egy nyilvános parkolóban, a tevékenységüket egyáltalán nem rejtve tegye meg. Nem kirívó az sem, hogy a kölcsön készpénzt borítékban adják át egymásnak a felek, így az elsőfokú bíróság „mégpedig borítékban” megfogalmazása sem elegendő ahhoz, hogy ebből a magatartásából Terhelt8

VIII. r. vádlott bűnösségére következtesen. Nem aggályos az sem, hogy a kölcsönadó nem kért visszaigazolást a kölcsönvevő képviselőjétől, hiszen a felek között olyan hosszabban fennálló, kölcsönös bizalmon alapuló baráti, üzleti viszony volt és van, amely egyáltalán nem tette szükségessé bármilyen okirat elkészítését.

[128] Nem elemezte az elsőfokú bíróság azt sem, miszerint Terhelt8 VIII.r. vádlott a motorossal való találkozása előtt telefonon egyeztetett barátjának alkalmazottjával, tanú17sal azzal kapcsolatban, hogy kit kell várnia a pénzért, így a motoros megjelenése nem váratlanul érte őt, valamint arról is tájékoztatta név5, hogy ő milyen típusú gépkocsiban várja az átvevőt. Nem vitás, hogy Terhelt3 III.r. vádlott is felismerte VIII. r. vádlott gépkocsiját, illetve VIII. r. vádlottat, másképp nem jöhetett volna létre a találkozó.

[129] Mindezek alapján nem alátámasztott az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint a pénzátadás körülményeiből önmagában Terhelt8 VIII. r. vádlott bűnös magatartására lehetne következtetni.

[130] A védelem szerint a 4. tényállás azon mondata, miszerint „az átadott összeggel Terhelt8 VIII.r. vádlott ismeretlen módon elszámolt volna tanú16rel” már csupán a történeti tényállás időrendi sorrendje szerint sem történhetett meg, az nem illik az elsőbíróság által felvázolt eseménysorba, hiszen ezt megelőzően az ítélet szerint Terhelt8 VIII.r. vádlott ezt a készpénzt átadta Terhelt3 III. r. vádlottnak.

[131] Az esetleges későbbi elszámolásban való megállapodást pedig egyértelműen kizárja, hogy 2015. június 5-én még sem VIII. r. vádlott, sem pedig tanú16 nem számíthatott arra, hogy a 4.000.000 forint készpénz visszajut a VIII. r. vádlotthoz.

[132] Utalt a védő arra is, hogy a történeti tényállás csalás és nem egy korrupciós cselekmény képét mutatja, melyben VIII. r. vádlott nem elkövető, hanem sértett.

[133] A cselekmény feltárása nagyrészt neki volt köszönhető, az általa előadottak és nem cáfoltak szerint ő végig tisztában volt azzal, hogy ilyen projekt nincs, és nincs kitől, és miért befolyást vásárolni.

[134] Ebből megállapítható, hogy részéről a cselekmény társadalomra veszélyessége hiányzott, azaz ennek ellenkezőjét a vádhatóság nem bizonyította. A bűncselekmény fogalmi elemének hiánya felmentéshez kell, hogy vezessen.

[135] Kérte, hogy felmentés esetén mellőzze az ítéltábla az elsőfokú bíróság által alkalmazott vagyonekobzást.

[136] Amennyiben az ítéltábla a felmentést célzó fellebbezésnek nem adna helyt, úgy kérte a kiszabott büntetés jelentősen mérséklését, intézkedés alkalmazására is lehetőséget látott.

[137] Az elsőfokú bíróság ítélete [543] bekezdésében felsorolta, de nem súlyuknak megfelelően értékelte a VIII. r. vádlott javára szolgáló enyhítő körülményeket.

[138] A másodfokú határozat kihirdetése időpontjában az elsőfokú ítéletben megállapított elkövetési időhöz képest már 9 és fél év telik el, amely még a magyarországi büntetőeljárások hosszához képest is kiemelkedően jelentős időmúlásnak tekintendő, melynek meg kell jelennie a büntetés mértékében is. Az időmúlásként felmerülő 9 és fél év időtartam négy és félszerese a VIII. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény büntetési tétele felső határának, mely 2 év, amely a kialakult bírói gyakorlat szerint nyomatékos enyhítő körülmény.

[139] Terhelt8 VIII.r. vádlott továbbra is csupán évi 3.000.000 forint bruttó jövedelemmel rendelkezik, amely havi lebontásban mindösszesen bruttó 250.000 forint, amelynél a hazai bruttó átlagkereset két és félszer magasabb. Ezen összegből tartja el kiskorú gyermekét, illetve gondoskodik a mindennapi életszükségleteivel összefüggésben felmerülő költségek fedezéséről.

[140] Utalt a védő arra is, hogy VIII. r. vádlott több súlyos és jelentős gyógyszerköltséggel járó betegségben szenved, illetve szenvedett az elsőfokú eljárás ideje alatt is. Magas vérnyomás betegségre, asztmára, allergiára, reflux betegségére gyógyszereket szed, amely havi bontásban több tízezer forintos költséget jelent. Ezen felül laktózérzékenységekben szenved, gerincének három csigolyájánál diagnosztizáltak sérvet, míg krónikus arcüreggyulladás miatt évente szorul műtéti beavatkozásra. A megbetegedéseket és a gyógyszerek tényleges használatát igazoló dokumentumokat csatolta.

[141] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időben - nem függetlenül a büntetőeljárás okozta érzelmi és anyagi megterhelés okán - feleségétől válófélben van, így a házastárs anyagi segítségére sem számíthat már.

[142] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság értékelje azt is, hogy az elsőfokú bíróság megállapítása szerint is ő volt, aki jelezte a visszaéléseket a egyéb1 vezetői előtt, vagyis az I-IV.r. vádlottak bűnös magatartása szinte kizárólag az ő feltáró tevékenysége miatt válhatott ismertté a sportklub vezetői, majd a nyomozó hatóság előtt, ezen túl az ő elszánt magatartása eredményezte, hogy a becsapott személyek visszakapták pénzüket.

[143] A terhelt továbbra is büntetlen előéletű, vele szemben az elsőfokú ítélet kihirdetése óta sem indult büntetőeljárás, szabálysértés miatt sem vonták felelősségre.

[144] Terhelt9 IX. r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok figyelmen kívül hagyásával folytatta le, így eljárási szabályt sértett, amikor a rendelkezésre álló hangfelvételeket, illetve azokról készült leiratokat felhasználhatónak ítélte.

[145] A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem mentes a Be. 592.§ (2) bekezdés c) és d) pontjaiban foglalt hibáktól, az ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, másrészt a megállapított tényekből a

további tényekre helytelenül következtetett. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget.

[146] Kétségtelen, hogy a bíróság mérlegelési tevékenysége során a Be.167.§ (4) bekezdése alapján a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen szabadon állapítja meg az ítéleti tényállást. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a bírói mérlegelés minden tartalmi és formai kötelezettségektől független lenne, a Be-ben több olyan korlát is található, amelyet a bíróságnak tiszteletben kell tartania.

[147] Elsőként megalapozott tényállást kell megállapítani, így a tényállást megfelelő módon és mértékben fel kell derítenie, a megállapított tényállásnak hiánytalanul és az iratok tartalmával összhangban levőnek kell lennie, továbbá szükséges a tényállás koherenciájának a megléte, a már megállapított tényekről további tényekre történő helyes következtetés.

[148] Fontos tartalmi korlátot jelent a Be.7.§ (4) bekezdésében írt követelmény, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

[149] Mindezek mellett a bíróságot indokolási kötelezettség is terheli, számot kell adnia, hogy a tényállást milyen bizonyítékok alapján állapította meg, részletesen meg kell indokolnia, hogy egyes bizonyítékokat miért fogadott el, míg másokat miért nem tartott relevánsnak. Az indokolási kötelezettség teljesítése során pontos és egyértelmű képet kell kapni arról a ténybeli és jogi meggyőződésről, amely a bíróságot az ítélet meghozatala során vezette.

[150] A másodfokú eljárásban a felülmérlegelés tilalma csak akkor érvényes, amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, a mérlegelés során a bizonyítás szabályait hiánytalanul betartotta, továbbá az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[151] Az elsőfokú bíróság az ítélet szerint a bizonyítékok értékelését a hangfelvétel vizsgálatával kezdte, amely 2015. augusztus 10. napján készült, és mintegy jegyzőkönyv rögzítette tanú2 tanú, valamint az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak elmondását [357. pont].

[152] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos tevékenysége során minden esetben a kétségeket a IX.r. vádlott terhére értékelte. Az elsőfokú bíróság szerint a hangfelvétellel kapcsolatos meghallgatás (mely az ítélet [375] pontja szerint nevezhető szembesítésnek, belső vizsgálatnak vagy megbeszélésnek) csupán egy visszaéléssel kapcsolatos utánjárás, mely semmi esetre sem egy eljárás keretében történik.

[153] A bíróság mérlegelő tevékenységének legnagyobb hibájaként emelhető ki, hogy nem a bizonyítékok által szolgáltatott adatok értékelését követően és azok alapján igyekezett megállapítani a hangfelvételt megalapozó eljárást, hanem a bizonyítékokat igyekezett saját meggyőződéséhez és logikai kiindulópontjához igazítani.

[154] Az ítéletben leírtakkal szemben az állapítható meg, hogy a egyéb¹, illetve a cég¹⁰, mint munkáltató elrendelt egy belső vizsgálatot az egyik munkavállalójával, tanú²⁷cel szemben, hogy vizsgálja az esetleges érintettségét a munkáltató tudomására jutott jogellenes cselekmények kapcsán.

[155] Figyelemmel az ítéletben foglaltakra, az elsőfokú bíróság nem vonta mérlegelési körbe azon tényadatot, hogy a meghallgatás helye a munkáltató székhelyén történt.

[156] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta mérlegelési körbe vonni azt is, hogy a munkavállaló munkaviszonya megszüntetésre is került (tanú² tanúvallomása, 102. számú jegyzőkönyv 34. oldal 2. bekezdés).

[157] Az ismertetett adatokból az a helyes következtetés vonható le, miszerint a meghallgatásra, amely során a hangfelvétel is készült, egy eljárás keretében történt. A rendelkezésre álló adatok alapján szintén megállapítható, hogy a belső vizsgálat során lefolytattak egy bizonyítási eljárást, melynek eredményeképpen rendelkezésre álló hangfelvételt csatoltak.

[158] Ellentétben az elsőfokú ítélet álláspontjával a hivatkozott bizonyítási eljárás csakis a törvényesség alapelve mentén, így a garanciális figyelmeztetések ismertetésével lett volna lefolytatható. Előbbiek kapcsán az elsőfokú bíróság elmulasztotta mérlegelési körbe vonni tanú¹ és tanú² tanúvallomásainak azon részeit, melyekből következtetést lehet levonni egyrészt arra, hogy a egyéb¹nál korábban is volt már belső vizsgálat, másrészt pedig arra, hogy az inkriminált hangfelvétel nem csupán egy megbeszélés során készült (102. számú jegyzőkönyv 14. oldal, 33. oldal).

[159] Téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság, amikor is azt rögzítette, hogy nem egy, a Munka Törvénykönyve által rögzített eljárás történt, hiszen nem is álltak alkalmazásban a meghallgatottak a egyéb¹nál.

[160] A rendelkezésre álló adatok alapján tényként az állapítható meg, hogy tanú²⁷ volt a munkavállaló. A vele kapcsolatos tényállás felderítéséhez pedig szükséges volt tanúként meghallgatni a hangfelvételen szereplő vádlottakat. Ezt támasztja alá az is, hogy tanú² tanú részéről elhangzott valamilyen eljárási jogokkal kapcsolatos törvényes figyelmeztetés, azonban nem olyan mértékben, hogy az egy büntetőeljárásban felhasználható legyen. Saját magával került ellentmondásba az ítélet, amikor arról írt, hogy a hangfelvétel mintegy jegyzőkönyv rögzítette a vádlottak elmondását. Jegyzőkönyv csakis valamilyen eljárás keretében merül fel, egy ítélet szerinti visszaéléssel kapcsolatos utánajárás során nem. A hangfelvétel, illetve az azzal kapcsolatos leíratok nem használhatóak fel az eljárásban.

[161] A védő iratellenesnek tartotta az ítélet tényállásának azon részét, hogy „Terhelt⁹ IX. r. vádlotton keresztül felajánlották Terhelt¹⁰ X. r. vádlottnak, hogy tanú²⁸ közreműködésével és befolyásolásával megszerzik a megbízást Terhelt¹⁰ X. r. vádlottnak. Terhelt³ III. r. vádlott Terhelt⁹ IX. r. vádlotton keresztül megígérte, hogy kapcsolatot terem a egyéb¹on keresztül tanú²⁸hoz.”

[162] Az ebben a tényállási pontban rögzítetteket alátámasztó adat – figyelemmel a fentiekre is - nem áll rendelkezésre. Iratellenesen került rögzítésre az is, hogy „... Terhelt9 IX.r. vádlott tudott arról, hogy terhelt1 I.r. vádlott a hozzá közvetített személyeknek jogtalan előny ellenében a döntéshozó személy befolyásolását ígéri. ... Terhelt1 I.r. vádlott, Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt9 IX. r. vádlott a találkozót követően Terhelt10 X. r. vádlottól befolyás megszerzése érdekében összesen 12.000.000 Ft-ot vett át, illetve Terhelt2 II.r. vádlott egyik ismerősének cége útján Terhelt10 X. r. vádlott további 20.000.000 Ft-ot juttatott el jogtalan előnyként a részükre. Az átvett összegekből ... terhelt9 IX.r. vádlott szintén 2.000.000 Ft-ot kapott.” A rendelkezésre álló bizonyítékokból ezen tényállás nem volt megállapítható.

[163] Indítványozta, hogy az ítéltábla az ítéleti tényállást változtassa meg a megalapozatlansági hibák kiküszöbölésével, IX.r. vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel.

[164] Másodlagosan hivatkozott arra, hogy a fellebbviteli főügyészség átiratában leírtakkal nem ért egyet, a súlyosításra irányuló fellebbezés nem foghat helyt. Az ügyészi fellebbezés indokolásában szereplő társadalomra veszélyesség ellen hatnak az elsőfokú ítéletben felsorolt enyhítő körülmények, kiegészítve azzal a ténnyel, hogy a IX. r. vádlott az ítéletben szereplő cselekményt követően, illetve a vele szemben megindult büntetőeljárást követően újabb bűncselekményt nem követett el.

[165] Terhelt10 X.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék megalapozatlan tényállást állapított meg, tényből tényre helytelen következtetésre jutott Terhelt10 X.r. vádlott vonatkozásában, indokolási kötelezettségének sem tett teljes mértékben eleget.

[166] Az ítélet [70]-[74] pontjaiban rögzített 5. tényállás szerint Terhelt1 I. rendű, Terhelt3 III. és terhelt9 IX. r. vádlottak a találkozó után X. r. vádlottól befolyás megszerzése érdekében összesen 12.000.000 forintot vettek át, illetve Terhelt10 további 20.000.000 forintot utalt el jogtalan előnyként Terhelt2 II. rendű vádlott ismerőse egyik cégének. E tényállás szerint tehát Terhelt10 összesen 32.000.000 forintot adott és utalt el.

[167] Ezt a tényállást Terhelt10 X.r. vádlott védekezésével és előadásával szemben, mely szerint a módszert ingyenesen kívánta átadni, majd amikor rájött, hogy az ebben segítő személyek csak pénzt akarnak tőle kicsalni, akkor tanú20hoz és tanú26hoz fordult, akik ahhoz a tanú21hoz irányították, akinek ingyenesen át is adta a szakmai anyagot, az egyéb bizonyítékokra alapozta, melyek pontos köre egyértelműen nem derült ki az indokolt ítéletből. Rögzíteni szükséges, hogy a tényállás 20.000.000 forint utalását tartalmazza, holott az összes bizonyíték 20.000.000 forint és annak ÁFA tartalmával növelt összeg utalásáról szól. Ezzel szemben a tényállás szerint összesen 21.000.000 forint került szétosztásra, de az indokolás nem tartalmaz arra nézve még utalást sem, hogy mi lett a fennmaradó pénz sorsa, az hová került. Ennek pedig azért lett volna jelentősége, mert ezek alapján lehetett volna állást foglalni abban, hogy kinek, kiknek a vallomásai alapján állapította meg az elsőfokon eljáró bíróság a történeti tényállást. Nem derül ki, hogy a törvényszék milyen bizonyítékokat elfogadva állapította meg a történeti tényállásban, hogy Terhelt10 X.r. vádlott 12.000.000 forintot adott át. Erre indokolásában sem tért ki, lényegében a vallomásokat idézte csupán, olykor szembe állítva egymással, de azok tényleges értékelése elmaradt.

[168] A 12.000.000 forint átadására két körülményből vonhatott le következtetést a bíróság. Az egyik tanúl vallomása, aki azt állította, hogy előtte Terhelt1 I.r. vádlott elismerte, hogy 12.000.000 forintot vett át X.r. vádlottól, a másik, hogy Terhelt10 X.r. vádlott részére állítólagosan 12.000.000 forintot fizettek vissza.

[169] tanúl nyilatkozatát ebben a körben nagymértékben gyengíti, hogy a kérdéses felvételen sem hangzik el, hogy 12.000.000 forintot vett volna át Terhelt10től, márpedig azt maga a törvényszék is rögzítette, hogy a felvétel elkészültét megelőzően a felek között már folyt beszélgetés a témában, és csak a lényegét vették fel.

[170] Ha ez igaz, és ez a 12.000.000 forint elhangzott a felvétel készítését megelőző beszélgetésen, akkor ezt a felvételen tanúl egészen biztosan szóvá tette volna azzal, hogy a felvétel előtti beszélgetés során Terhelt1 I.r. vádlott más összegről beszélt. Ilyen azonban a felvételen nincs, így a törvényszék ebből a bizonyítékból helytelen következtetést vont le.

[171] A 12.000.000 forint visszafizetése sem lehet alapja a 12.000.000 forint átvételének, mert ezt az érintettek hallomásból tudták, a pénzt állítólag összegyűjtötték, de senki nem erősítette meg, hogy azt Terhelt10 X.r. vádlott meg is kapta, márpedig könnyen előfordulhatott, hogy az érintettek egymást is becsapták.

[172] Általános jogelv, hogy a különböző vallomásokban megjelenő különböző elkövetési összegek esetében mindig a vádlottra legkedvezőbbet kell alapul venni a tényállás megállapításakor.

[173] Jelen ügyben ehhez az is társul, hogy a törvényszék indokolásából nem derül ki, hogy az 5. tényállás megállapítása során kinek a vallomását fogadta el, illetve kinek a vallomását vetette el és miért. Nem derül ki, hogy a hangfelvételeken elhangzott különböző összegek közül miért éppen a 12.000.000 forintot fogadta el.

[174] Maga az ítélet rögzíti több helyen, hogy a 20.000.000 forint + ÁFA összeg elutalásáról okirati bizonyítékot a nyomozó hatóság nem talált. Az utalást alátámasztó bizonylat nélkül ítéleti bizonyossággal kijelenteni nem lehet, hogy az utalás megtörtént. A törvényszék a nyomozás hiányosságait ebben a körben teljesen figyelmen kívül hagyta. A felek előadták, hogy a pénzt Terhelt10 X.r. vádlott egyik cége utalta. Ezeket a cégeket a rendőrség maradéktalanul beazonosította és bankszámlaforgalmukat leellenőrizte, de nem volt a vizsgált bankszámlákon ilyen összegű pénzmozgás a kérdéses időszakban. A rendőrségnek ezen kívül lehetősége lett volna arra, hogy felderítse a fogadó gazdasági társaságot is, de ez elmaradt. Abban az esetben, ha egy ügyben ismert az, hogy ki utalt, akkor a nyomozó hatóság pontosan feltérképezhette volna, hogy az a személy melyik gazdasági társaságokban érdekelt, és ezeket a cégeket kivétel nélkül ellenőrizhette volna. Ha a folyószámlákon nem talál olyan utalást, melynek létét több vallomás is alátámasztotta, akkor az csak azt jelentheti, hogy a vallomások ellenére nem történt utalás. Terhelt10 X.r. vádlott valamennyi cégének ellenőrzése és az utalás hiánya objektív módon cáfolja az ezzel ellentétes vallomásokat. Az elsőfokon eljáró bíróság indokolási kötelezettségének oly fokban nem tett eleget, éppen a lényegét illetően, hogy az másodfokú felülbírálatra nem alkalmas.

[175] A hangfelvételekkel kapcsolatosan előadottakkal maradéktalanul egyetértett védőtársaival, vitatta a törvényszék ítélete [358] pontjában kifejtett álláspontját, mely szerint a Be.167.§ (5) bekezdését felhívva összegezte, hogy a törvényi tilalom nem vonatkozik ennek a hangfelvételnek az elkészítésére, mert azt nem hatóság készítette. Általános jogelv ugyanis, hogy a bűncselekmény útján keletkezett bizonyítékot figyelembe venni nem lehet.

[176] Az elsőfokon eljáró bíróság nem merítette ki a [362] pontban megjelölt fényképekkel összefüggő bizonyítási lehetőségeket sem. Ebben a pontban rögzítette, hogy miért nem fogadhatók el a fényképek, de nem foglalkozott azzal, hogy a digitális korban elkészített fényképekről, a fényképet készítő eszköz vizsgálatával egyértelműen megállapítható, hogy a fényképek mikor készültek. Ha a vizsgálat igazolja, hogy a felvételek 2015. augusztus 10. napja után két nappal készültek, akkor okafogyottá válik a törvényszék hosszas fejtegetése abban a körben, hogy miért csak 5 év elteltével álltak elő ezzel az érintettek.

[177] A vizsgálat eredménye kihatással lehet a bizonyítás gerincét adó felvétel hitelességére, és alátámaszthatja, hogy milyen körülmények előzték meg a felvétel elkészültét, mely azt kell, hogy eredményezze, hogy a felvételt a bíróság kizárja a bizonyítékok sorából. Helytelen következtetés az is, hogy tanúl számára a hangfelvételek elkészítése után vált egyértelművé, hogy az ügy házon belül nem oldható meg, mert ez már az előzetes beszélgetés során ki kellett, hogy derüljön, ám annak ellenére, hogy az ügy nem volt az egyéb berkein belül megoldható, nem szólt a rendőrségnek, hanem magánnyomozásba kezdett.

[178] A hangfelvétel kapcsán annak van jelentősége, hogy tanúl és társai erőszakkal, fenyegetéssel, azaz bűncselekmény elkövetése útján vagy sem jutottak-e el addig, hogy felvétel készült, azt nem lett volna szabad a bizonyítékok között értékelni.

[179] Utalt a védő arra is, hogy a Ptk. 2:48. § (1) bekezdése alapján hangfelvétel akkor készíthető, ha a hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárul. A felvételek egyikén sem hangzott el az, hogy az éppen meghallgatott személy a felvétel elkészítéséhez hozzájárul, pedig éppen ez a hozzájáruló nyilatkozat erősítené meg a nyilatkozó önkéntes közreműködését. Ennek hiánya miatt sem lehet azt bizonyítékként felhasználni az ügyben.

[180] Ezen túlmenően a törvényszék olyan személyek vallomásaira alapozva állapította meg a fenyegetés, erőszak hiányát, akik potenciális terheltjei lehettek volna a bántalmazásnak, így természetes, hogy önmagukra terhelő vallomást nem tettek.

[181] A törvényszék az ítélet [484] pontjában rögzítette, hogy tanú2 arról tudott, hogy 41.000.000 Ft-ot csaltak ki Terhelt10 X. r. vádlottól, melynek kicsalás szóhasználatát a törvényszék nem vett figyelembe.

[182] tanúl vallomása szerint tanú19 mondta neki, hogy Terhelt10 arról tájékoztatta őt, hogy Terhelt1 41.000.000 forintot kért már el tőle tanúlra hivatkozva.

[183] tanú19 a vallomásában egyáltalán nem beszélt konkrét összegekről, amelyek átadásra kerültek, így, ha az állítólagos információforrás ezt nem közli, akkor a közvetett tanú nyilatkozatára megállapításokat nem lehet alapozni.

[184] Terhelt10 X.r. vádlott elítélése lényegében a hangfelvételeken előadottakon alapult, így ezek nélkül semmi nem támasztotta alá kellő bizonyossággal, hogy pénzáadásokra és utalásra sor került.

[185] Utalt a védő arra is, hogy a hangfelvételen Terhelt3 III.r. vádlottnál hallható pofozkodás szót nem lehet az elsőfokú ítéletben írtnak megfelelően használni, annak használata szintén a tettegességre utal annak javítása ellenére is.

[186] Az elsőfokú bíróság X.r. vádlott bűnösségét befolyás vásárlásának vétségében (Btk.298.§ (2) bekezdése) állapította meg. A minősítésből és jogi indokolásból nem derült ki, hogy az elsőfokú bíróság a Btk.298.§ (1) bekezdés a) vagy b) pontjában leírt elkövetési magatartást látta-e megállapíthatónak Terhelt10 X.r. vádlott terhére.

[187] A törvényi tényállás szerint ezt a bűncselekményt az követi el, aki olyan személynek, vagy olyan személyre tekintettel, aki arra hivatkozik, hogy gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személyt befolyásol, jogtalan előnyt ad vagy ígér. A gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenység élő, létező kapcsolatot tételez fel az adott személy és a gazdálkodó szervezet között, ami az esetek többségében azt jelenti, hogy az adott személy a gazdálkodó szervezet alkalmazásában áll, illetve megbízottja.

[188] Az ítéleti tényállás a [70] pontban azt tartalmazza, hogy azt ígérték Terhelt10nak, hogy tanú28 közreműködésével és befolyásával megszerzik neki azt a megbízást, amely lehetővé teszi számára, hogy országosan az cég22. gazdasági társaságon keresztül alkalmazásra kerüljön energetikai minőségjavító programja.

[189] A Terhelt10hoz és az 5. tényálláshoz kötődő jogi indokolás annyit tartalmaz, hogy Terhelt10 X.r. vádlott jogtalan előnyt juttatott azért, mert Terhelt1 I.r. vádlott arra hivatkozott, hogy gazdálkodó szervezet részére, vagy érdekében tevékenységet végző személyt befolyásol. [517. pont]

[190] A törvényszék nem nevezte meg azt, hogy ki az a személy, aki gazdálkodó szervezet részére, vagy érdekében tevékenységet végez, azonban a tényállásból kifolyólag ez a személy egyértelműen csak tanú28 lehet, bár az ítélet [71] pontjában megjelent tanú1 személye is. tanú28 a egyéb1 elnöke, tanú1 az egyéb1 alkalmazottja, mely sportklub teljesen független az cég22. gazdasági társaságtól. Az ítélet pedig egyetlen adatot sem tartalmaz arra nézve, hogy a egyéb1 elnöke, tanú28 vagy tanú1 milyen módon kötődik az cég22. gazdasági társasághoz, amely miatt státuszukat akként lehetne értelmezni, és amely azt jelentené, hogy tanú28 vagy tanú1 az cég22. gazdasági társaság részére vagy érdekében végez bármilyen tevékenységet.

[191] Ilyen kapcsolat leírása nélkül nincs meg a törvényi tényállás összes eleme, az 5. tényállásban nincs olyan személy megjelölve, aki a gazdálkodó szervezet (cég²². gazdasági társaság) részére, vagy érdekében tevékenységet végez, hiszen tanú²⁸ és tanú¹ nem ilyen személy.

[192] A vádirat annyit rögzített, hogy a vádlott-társak azt ígérték, hogy a befolyás elérése érdekében az egyéb¹-n keresztül kapcsolatot teremtenek tanú²⁸ral. Ezen túl a törvényi tényállási elemen alapuló feltételezést tartalmazza, hogy a X.r. vádlott által kínált módszer bevezetését végsősoron az cég²². nevű gazdasági társaságnál tevékenységet folytató személy befolyásolása útján lehetett elérni, csak hogy konkrét személy megjelölése nélkül - mely alapján ez a kapcsolat igazolható lenne - pusztá feltételezés.

[193] tanú²⁸ országgyűlési képviselő, a Btk. 459.§ 11. pont b) alpontja alapján hivatalos személy is egyben. Ugyanakkor ez nem köztudomású tény, esetében legfeljebb az lehet köztudomású, hogy az egyéb¹ elnöke. Emiatt erre a körülményre a vádiratban és az ítéletben is ki kellett volna térni. Ennek abból a szempontból van jelentősége, hogy kell-e bizonyítást folytatni erre a körülményre. Ezt igazolja, hogy a törvényszék Terhelt¹⁰ X.r. vádlott vonatkozásában csak a Btk. 298.§ (2) bekezdésében foglalt bűncselekményt látta megvalósulni, mert ellenkező esetben, ha tanú²⁸ országgyűlési képviselői státusza lett volna előtérbe helyezve, akkor nyilvánvaló, hogy a cselekményt a Btk.298.§ (1) bekezdése szerint minősítették volna. Ebben az esetben azonban a vádiratban meg kellett volna jelennie, és az ítéletből is ki kellene derülnie, hogy a Terhelt¹⁰ X.r. vádlottnak a vádlott-társak által felajánlott és ígért segítséget tanú²⁸ országgyűlési képviselőként adta volna. Azt, hogy tanú²⁸ hivatalos személyként működött volna közre, és nem az egyéb¹ elnökeként, vagy a párt¹ pártigazgatójaként, a vádirat és az ítélet sem tartalmazza, ilyen kijelentést a vádlott társak Terhelt¹⁰ X.r. vádlott irányába nem közöltek. A vádiratból és az ítéletből is így hiányzik a speciális alanyra (országgyűlési képviselő) való utalás, mely a Btk.298.§ (1) bekezdésébe ütköző cselekmény megállapítására adott volna jogi alapot.

[194] Ezt a vádirati hiányosságot a másodfokú eljárásban már nem lehet pótolni, mert törvényi tényállási elemet az ítéleti tényállásba beemelni tilalmazott a vádhoz kötöttség elve miatt.

[195] Ugyanakkor az eset összes körülménye és a vallomások is azt támasztják alá, hogy tanú¹ék cselekménye az egyéb¹ helyzetének tisztázására irányult.

[196] Indítványozta a védő, hogy az ítéltábla törvényi tényállási elem hiányában X.r. vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel. Másodlagosan a hangfelvétel bizonyítékok sorából mellőzését követően a felmentést bizonyítottság hiányában kérte. Harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt a Be.609.§ (2) bekezdés d) pontjára utalással. Utolsósorban a fellebbviteli főügyészség indítványában szereplő büntetés súlyosítására irányuló indítvány elvetését kérte.

[197] Az ítéltábla az ügyet nyilvános ülésre tűzte.

[198] A Be.599.§ (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen I.r. vádlott beadványt csatolt részben a bizonyítékok értékeléséről, részben bizonyítási indítványokat terjesztett elő.

[199] Felhívta a figyelmet arra, hogy a feljelentők nem hoztak minden rendelkezésre álló információt a nyomozóhatóság tudomására. A hangfelvétel keletkezési körülményeit ismét előadta, sérelmezte, hogy az nem került a feljelentéshez csatolásra.

[200] Vitatta azon bírói álláspontot, mely szerint ő nem tárta fel teljeskörűen, amit az ügyletekről tudott, álláspontja szerint ezt maradéktalanul megtette.

[201] Sem a vádirat, sem az ítélet nem jelölte meg tételesen és pontosan az egyes vádpontokat alátámasztó bizonyítási eszközöket.

[202] Nem található az ítéletben, hogy mely gazdálkodó szervezetnél ki, kit és milyen ügyben igyekezett befolyásolni, az őt mentő tanúk vallomásai nem lettek figyelembevételre az egyes tényállási pontoknál.

[203] Ismételten mérlegelte az egyes tényállási pontokban rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú eljárásban az utolsó szó jogán becsatolt nyilatkozat tartalmával egyezően, véleménye szerint a teljes körben értékelt bizonyítékok alapján felmentő ítéletnek kellett volna szülnie.

[204] A bíróság védte a tanúkat, alapvető fontosságú kérdéseket nem tett fel nekik, Terhelt⁴ fényképállománya, így a sérülését tartalmazó is érthetetlen módon törlésre került.

[205] Sérelmezte, hogy lényegében tanú1 és köre vallomásaira alapított a törvényszék tényállást. Úgy érzékelte, hogy politikai nyomás alatt van mindenki az ügyben, érződött, hogy mindenképpen el lesz ítélve. Ez látszik az ítélet indokolásán is, az elsőfokú bíróság megpróbálta megindokolni a megindokolhatatlant.

[206] A másodfokú eljárásban további bizonyítási indítványokat terjesztett elő. Kérte, hogy 2015. augusztus hó 11-12-13 napjának 14 és 20 óra közötti időpontjaira kerüljön sor a telefonok cellainformációinak kiértékelésére. Ezzel igazolni tudná, hogy a Teve utcai rendőrpalota parkolójában létrejött egy találkozó, melyen részt vett tanú1, tanú2, tanú4, tanú5, valamint ő, mely találkozó név2 kérésére jött létre.

[207] Kérte ezen túl a 4. tényállási pontra vonatkozóan a helység² polgármester, név⁵, valamint név¹³ volt államtitkár megidézését annak igazolására, hogy milyen tárgyalások folytak.

[208] Utalt arra is, hogy a 2021. december hó 16-i előkészítő ülésen bizonyítási indítványokat csatolt, melyeket fenntartott. E bizonyítási indítványok az elsőfokú eljárásban nem kerültek teljesítésre, de elutasításra sem.

[209] Az általa becsatolt III. sorszám alatti banki kivonat igazolja, hogy 2015. augusztus hó 10. napján a egyéb1 sporttelephez közeli automatából felvetett 100.000 forintot tanú4 kérésére.

[210] A VII. alatt csatolt üzenetek nem lettek a bizonyítási eljárás anyagává téve.

[211] A VIII. alatti, 2015. augusztus 12. napján (dátum megjelöléssel) készült fénykép az akkori állapotáról semmilyen formában nem került értékelésre.

[212] Pendrive-n becsatolásra került tanú27 két tévéinterjúja, tanú2 sajtó felé tett hivatalos nyilatkozata, melyben tanú27ről nyilatkozott kizárólagosan. Ezen bizonyítékok igazolják, hogy az ő neve az eset kapcsán semmilyen kontextusban nem került megemlítésre, tanú27 a egyéb1-től történő elbocsátása okáról mást állított.

[213] Az ítéltábla az I.r. vádlott és a II.r. védő által előterjesztett bizonyítási indítványokat mint szükségteleneket – az ügyész e vonatkozásban tett indítványával összhangban - elutasította a lentebb részletezett indokok alapján.

[214] Az ügyész perbeszédében az átiratban foglaltakat tartotta fenn az általa áttanulmányozott védelmi fellebbezés indokolások tükrében is.

[215] Terhelt1 I.r. vádlott meghatalmazott védője az írásbeli fellebbezés indoklásában leírtakat adta elő. Az enyhítés körében is bejelentett fellebbezése indokaként többetként azt adta elő, hogy védenca korábbi elítélései 20 évvel ezelőtti cselekmények miatt történtek, jelen ügyben 2015-ben indult az eljárás, védenca10 éve áll eljárás hatálya alatt, 2 kk. gyermekről és élettársa eltartásáról is gondoskodik. A jelentős időmúlás nem teszi lehetővé az ügyészi fellebbezésben kért súlyosítást, ezzel szemben a büntetés enyhítése indokolt.

[216] Terhelt1 I.r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[217] Előadta, hogy eljárási jogait az elsőfokú eljárásban csak korlátozottan gyakorolhatta, nem tehetett fel egyes kérdéseket a tanúknak, azt a bíró megtiltotta, de a bíróság sem tisztázott alapvető ellentmondásokat egyes tanúk kihallgatása során. Nem foglalkozott minden bizonyítékkal, pedig oldalszám szerint hivatkozott azokra, bizonyítási indítványait a törvényszék még el sem utasította, csak mellőzte azokat. Ezen eljárási hibákra alapozva elsősorban hatályon kívül helyezést, a megismételt eljárásban korrekt eljárás lefolytatását kérte.

[218] Másodlagosan felmentését indítványozta, mert álláspontja szerint az ítélet olyan tényeken alapul, amelyek helytelen következtetésekből erednek, téves mérlegeléssel került bűnössége megállapításra.

[219] Utalt arra, hogy különösen az 1. tényállási pontban semmilyen bizonyíték nem merült fel a terhén, mégis elítélésre került. Csak tanú1 vallomásán alapul a tényállás, illetve amit neki a hangfelvételen el kellett mondania.

[220] A 2. tényállás kapcsán nem indokolta meg a törvényszék, hogy miért nem 2.500.000 forint átadását állapította meg a tényállásban.

[221] Úgy értékelte, hogy a mentő bizonyítékok és vallomások nem kerültek javára értékelésre. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság felrótta, hogy miért nem tettek az állított bántalmazásuk után feljelentést. Válaszul előadta, hogy politikai erővel senki nem tud ma szembe menni Magyarországon, ezért sem tudott volna feljelentést tenni. Megismételte, hogy a 2015. augusztus 10-i meghallgatáson bántalmazás történt, nem tudtak volna kimenni a zsiliprendszeren keresztül, több órán keresztül akaratuk ellenére bent tartották őket, amíg meg nem születtek a jelen eljárás alapjául szolgáló hangfelvételen rögzített nyilatkozatok.

[222] Álláspontja szerint soha senki nem beszélt pályázatokról, mindenki tudta, hogy nincsenek pályázatok, az emberek nem lettek megtévesztve. Nem volt olyan eset, hogy ő azt ígérte volna, hogy elintézt valamit. Hogy miért mentek hozzá terhelt2ék, azt egy más kérdésnek nevezte, melyet nem bontott ki. Úgy értékelte, hogy releváns bizonyíték nem került elő az ügyben, amely bűnösségét alátámaszthatná.

[223] Harmadlagosan enyhítésre tett indítványt, mert az ügy tárgyi súlya nincs arányban a kiszabott büntetéssel.

[224] Terhelt2 II.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg. Kiegészítette azzal, hogy az akkori szabályozási környezetben nem lehetett tudni, hogy van-e projekt vagy nincs, ezt a bíróság sem tisztázta, nem szerzett be erre vonatkozó adatokat, azt a polgármester sem tudhatta.

[225] Terhelt2 II.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy ő csak Terhelt6 VI.r. vádlottól kapott pénzt, egy korábbi együttműködés alapján lobbitevékenységre, megállapodás szerint. Egy megbeszélésen sem vett részt, így nem érzékelhette, ha valami szabálytalanul történik.

[226] Megütközött az elmeorvosszakértői megállapításokon, mégis úgy ítélte meg, az a megállapítás, mely szerint gyanakvás van benne, mely kihat a tevékenységére is, igaz lehet, melyet másoknak is érzékeltetni kellett volna. Nem lehetett hiteles, hogy ő bármit el tudna intézni valakinek.

[227] Ezzel együtt neki sem tűnt fel törvénytelen tevékenység. Őt az egyéb1-nél nem bántották, nem gondolta, hogy feljelentést kellene tennie. Csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[228] Terhelt3 III.r. vádlott védője az írásbeli fellebbezés indokolásában foglaltakat adta elő, csatlakozott védő kollégái által elmondottakhoz is. Kidomborította, hogy elég volt egy projekt szemléletű ötlet, alakszerű pályázat nem kellett.

[229] Elsődlegesen felmentést kért bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását is kérte.

[230] Terhelt4 IV.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban foglaltakat tartotta fenn. Előadta, hogy védence azért mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, mert félt. Kiemelte tanú2 tanú azon mondatát, mely szerint lehetségesnek tartotta, hogy terhelt1ék IV.r. vádlottat is átvágták.

[231] Utalt arra, hogy amennyiben IV.r. vádlott felmentésére nincs lehetőség, értékelje a másodfokú bíróság, hogy védence részéről kisebb korrupciós cselekmény valósult meg, 9 éve áll eljárás hatálya alatt, a büntetés enyhítését, egyben az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése elutasítását kérte.

[232] Terhelt4 IV.r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy őt nem verték meg az egyéb1-ben, de az ott történetekről mégis hallgatott, nem akarta veszélybe sodorni magát és családját.

[233] HR végzettséggel rendelkezik, széleskörű kapcsolatrendszere van, mindig tiszta és legális ügyletekben működött közre. Amennyiben a nyomozás során elmondhatta volna a saját álláspontját, ma nem állna a bíróság előtt. A nyomozás során hitegették, hogy nem kell vallomást tennie, mert ebből nem lesz ügy, majd később kifejtheti álláspontját, amikor pedig ezt megtörténhetett volna, a nyomozóhatóság költözött.

[234] A kiszabott szabadságvesztést törvénysértően súlyosnak tartotta bűnösség megállapítása esetén, annak enyhítését kérte.

[235] Terhelt5 V.r. és Terhelt7 VII.r. vádlott meghatalmazott védője az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg.

[236] Terhelt6 VI.r. vádlott védője perbeszédében a korábbi védő által benyújtott fellebbezés indokolásban foglaltakat fenntartotta. Azt kiegészítette azzal, hogy a bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, mert tényből tényre helytelen következtetés történt. VI.r. vádlott a pénzt jutalékként fizette ki II.r. vádlottnak egy korábbi meglévő kapcsolat alapján. Jogtalan befolyásolásra pénzátadás nem történt, ennek bizonyítéka nincs.

[237] Elsősorban felmentést, másodsorban a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte. Utalt arra, hogy kisebb súlyú korrupciós cselekményről van szó, a törvényhozó azt 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. VI.r. vádlott 74 éves, büntetlen előéletű, a cselekmény óta 10 év eltelt. Személyi körülményei nem ismertek, így nem érthető, az elsőfokú bíróság milyen adat alapján határozta meg esetében az egy napi tétel 5.000 forintos összegét. Eltúlzottnak tartva a meghatározott napi tétele számot is enyhébb büntetés kiszabását kérte, egyben az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt.

[238] Terhelt8 VIII.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg. Azt kiegészítette azzal, hogy a tényállás megalapozatlan, VIII.r. vádlott vallomása alátámasztásra került tanú16 és tanú17 vallomásával, de tanú1 nyilatkozatával is. Projekt nem volt, de bűncselekmény sem, társadalomra veszélyesség hiányában kell álláspontja szerint védencét felmenteni.

[239] VIII.r. vádlottnak nagy szerepe volt abban, hogy az egyéb1 nevével utóbb megszűntek a visszaélések, ő kereste meg az általa ismert személyeket, így tudták felgöngyölíteni az ügyet. Ezt enyhítő körülményként kérte értékelni.

[240] Másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását, az ügyész súlyosításra irányuló indítványának elutasítását kérte arra tekintettel, hogy a cselekmény tárgyi súlya kisebb. Figyelemmel arra, hogy az átadott a pénz visszakerült, vagyonek Kobzás alkalmazására sincs mód a Be.74.§ (1) bekezdés f) pontja alapján.

[241] Terhelt8 VIII.r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy nem követett el bűncselekményt, nem vásárolt befolyást, összekeveredtek az ítéletben az események, nem volt figyelemmel a bíróság az időrendi sorrendre, az igazát ezért sem tudta bizonyítani. Ő nem volt része az eseményeknek, tanú16 tanú projektje volt, ő vagy kísérgette vagy helyette ment el néhány helyre. A pénzt kölcsönadta, az átadásában is csak azért volt része, mert név3 vidéken volt, és őt kérte fel erre. Véleménye szerint mind tanú16, mind tanú17, de tanú1 vallomásai is az ő vallomását támasztották alá, felmentését kérte.

[242] Terhelt9 IX.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg.

[243] Terhelt10 X.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat fenntartotta, a hangfelvétellel kapcsolatban osztotta a korábban felszólaló védők perbeszédeiben elmondottakat is. Rávilágított arra, hogy amennyiben az érintett vádlottak kényszerítés miatt feljelentést tennének akár most is, és elindulna a büntetőeljárás, nem lehetne azt megszüntetni, mert vannak olyan körülmények, amelyek az ő elmondásukat támasztják alá. Védence felmentését indítványozta bűncselekmény hiányában.

[244] Terhelt1 I.r. vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában valamennyi tényállási ponthoz kapcsolódóan a nyomozati iratok közt elfekvő rendőri jelentéseket citált, amelyek véleménye szerint alátámasztják, hogy bűncselekmény egyik tényállási pont tekintetében sem valósult meg. Elkeseredésének és fájdalmának adott hangot, hogy az elsőfokú ítélet az adott tartalommal megszülethetett.

[245] Terhelt2 II.r. vádlott az utolsó szó jogán korábbi nyilatkozataira hivatkozott, azok figyelembevételével kérte az ítélet meghozatalát.

[246] Terhelt4 IV.r. vádlott az utolsó szó jogán ismét előadta, hogy ő mindig a jó oldalon állt, bűncselekményt nem követett el. Felmentését kérte.

[247] Terhelt7 VII.r. vádlott az utolsó szó jogán – lényegében az elsőfokú eljárásban becsatolt és ismertetett írásbeli vallomásával egyezően - megtett nyilatkozatában előadta, hogy 2014-ben kereste meg őt III.r. vádlott, megkérdezte, hogy az Illatos úton bontási tevékenység érdeklí-e. Később terhelt1el és terhelt3nal találkozott, terepbejárás is volt, veszélyes hulladék ártalmatlanítása lett volna a feladata, amelyhez kellő szakértelemmel rendelkezett. Munkadíjat nem kért volna, mert az ott található téglá és vas anyagokból haszná lett volna, csak a veszélyes hulladék égetése került volna 600.000 millió forintba a számításai szerint, ez mint megsemmisítési díj jött számításba. Pénzt senkinek nem adott, nem ígért. tanú1val is találkozott, aki felhívta a figyelmét arra, hogy tartózkodjon az ügytől. Elsőfokú eljárásban becsatolt vallomáshoz képest többletként elmondta, hogy másnap találkozott I., III. és IV.r. vádlottakkal, akik össze voltak verve. Jelen ügy óta folyamatosak a vele szemben indított eljárások, több büntetőügyet indítottak ellene. Felmentését kérte.

[248] Terhelt8 VIII.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatát írásban nyújtotta be. Ismételten felvázolta a helység2 ügy kronológiáját, véleménye szerint tanú16 tanúvallomásaiból és tanú17 e-mailjeiből kétséget kizáróan kiderül, hogy a helység2 rekultivációs projekt ötlete tanú35 kivitelezőtől származott, terhelt4 IV.r. vádlotton keresztül jutott tanú16 pályázatíró tudomására, közösen tettek lépéseket a projekt összeállítására, a megbízás megszerzésére. Hivatkozta azon okirati bizonyítékokat és tanúvallomásokat, amelyek álláspontja szerint alátámasztják, hogy ő nem követett el bűncselekményt.

[249] A nyomozati és tárgyalási tanúvallomások ellentmondásainak magyarázataként előadta, hogy a nyomozás nem tárt fel minden körülményt az ügyben, helytelen metodikát használtak, csak a tárgyaláson derülhettek ki a valós szándékok, események. A vád ennek ellenére nem korrigálta álláspontját, és a bíróság is eszerint ítélt.

[250] A vagyonelkobzás mellőzését is kérte, hiszen az átadott 4.000.000 forint visszaadásra került.

[251] Megerősítette, hogy a segítsége nélkül a csalássorozat nem fejeződött volna be, ezt tanú1 tanú is megerősítette.

[252] A bejelentett fellebbezések közül az ügyészi részben eredményre vezetett, a fellebbviteli főügyészség indítványa ezen részben helytálló, a vádlotti és védői jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

[253] A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 590.§ (1) és (2) és (10) bekezdése alapján.

[254] A védők részéről utalás történt a Be.609.§ (1) és (2) bekezdés b) és d) pontjára, azaz relatív, de az ítéletre lényeges hatást gyakorló hibára, eszerint az eljárásban résztvevő személyek a törvényes jogaikat nem gyakorolhatták, ezek gyakorlásában őket korlátozták, illetve az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem, vagy csak részben tett eleget.

[255] Vizsgálta az ítéltábla, hogy eljárási hiba történt-e azzal, hogy az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a Be.167.§ (1) bekezdése szerinti szabad bizonyítás rendszerben tanú2 tanú által a nyomozóhatóságnak szolgáltatott pendrive-n lévő hanganyagot törvényesen felhasználható bizonyítékként értékelte a további bizonyítékokkal egybevetve, illetve a fentebb hivatkozott relatív eljárási hibák fennállanak-e.

[256] A védők már az elsőfokú eljárásban egységesen kérték, hogy a bíróság rekessze ki a hangfelvételt a bizonyítékok köréből arra tekintettel, hogy a hanganyag kényszer gyakorlásával, erőszakkal, fenyegetéssel került felvételre, ennek hatására nyilatkozták az elhangzottakat az egyéb1 helyiségébe rendelt és ott több személy jelenlétében meghallgatott későbbi terheltek, akiknek szembesítésére is sor került.

[257] A Be.167.§ (5) bekezdése alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon szerzett meg, vagy a résztvevők jogainak lényeges sérelmével szerzett meg.

[258] A Be. megszövegezéséből következően a nyomozó hatóság általi megszerzés módjáról rendelkezik a törvényhozó. E törvényhelyre alapítottna a hangfelvétel nem zárható ki a bizonyítékok köréből. Dönthet ugyanakkor a bíróság akként, hogy a bizonyítási eljárás során bebizonyosodott tények miatt nem használja azt fel bizonyítékként.

[259] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az I., II., III.r. vádlottak erőszakra, fenyegetésre, kényszerítésre vonatkozó előadását, illetve közvetve fénykép becsatolásán keresztül, de tételesen meg nem fogalmazva IV.r. vádlott erre utaló magatartását.

[260] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék mérlegelése ezen bizonyíték értékelése tekintetében helyes volt. Megállapíthatóan a vádlottak sérelmeiket egymással sem összhangban adták elő, elmaradt a hatósághoz, de a sérülésekkel az orvoshoz fordulás is.

[261] Terhelt1 I.r. vádlottról két nappal később készült fényképfelvétel alapján felesleges lett volna orvosszakértő kirendelése, hiszen ezen időtartam elég hosszúnak mondható ahhoz, hogy a sérülés máshol, más körülmények között keletkezzen.

[262] Terhelt4 IV.r. vádlott sérülését egy szempárról készült fénykép lett volna hivatott alátámasztani, amelyből nem volt megállapítható a sérült kiléte, valamint ez esetben is érvényes, hogy nem igazolható a sérülés egyéb1 helyiségében zajlott megbeszélésen keletkezése.

[263] Az eset után rövid idővel készült orvosi dokumentum hiányában további bizonyításnak nem lett volna helye.

[264] Itt szükséges utalni arra, hogy a másodfokú nyilvános ülésen Terhelt⁴ IV.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen felszólalásában kifejezetten kijelentette, hogy őt nem verték meg.

[265] Bár Terhelt⁷ VII.r. vádlott a másodfokú eljárásban az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában állította, hogy augusztus 10-ét követő napon találkozott az érintett vádlott-társaival, és sérüléseket látott rajtuk, ezt korábban nem hozta a hatóság tudomására, mely hitelességét gyengíti.

[266] Nem értelmezhető az az I.r. vádlotti előadás, miszerint nem mertek rendőrséghez fordulni, ekörben politikai szálakra is utalt.

[267] A bántalmazás, presszió meg nem történtét a meghallgatáson jelenlévő, később tanú pozícióban lévő személyek egyezően állították.

[268] Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az eljárás során beszerzett és az indokolásban helyesen felsorolt bizonyítékok alátámasztották a hangfelvételen szereplő előadásokat, illetve nem minden cselekményre vonatkozóan szerepelt a hanganyagon elismerés, amely azt bizonyítja, hogy nem a meghallgatók akarata szerinti szövegek kerültek felvételre.

[269] Helyesen értékelte a törvényszék azt is, hogy az Terhelt³ III.r. vádlott által spontán előadásban használt pofozkodás szó önmagában nem bizonyít pofozkodást, amikor pedig annak sárdobálásra finomítása történt, az ellen nem tiltakozott, sőt megfelelőnek tartotta. Nincs jelentősége annak sem, hogy több órás megbeszélést követően készült a leírt formában néhány oldalt kitevő hangfelvétel, mintegy a lényegét összefoglalandó, és az sem lényeges a büntető eljárásban felhasználhatóság megítélése szempontjából, hogy az milyen célból készült a felvételt készítő előadása alapján.

[270] Elmondható, hogy egy tisztázó megbeszélés történt, ahol a kérdezők sem voltak a részletek birtokában, némi ismerettel csupán arról rendelkeztek, hogy visszaélés történt, amely a klubot, az ott tevékenykedőket is érintheti. tanúl és a vele megjelentek konkrétumokat a terheltek behívásakor még nem tudhattak, legfeljebb Terhelt⁸ VIII.r. vádlott ügyéről, aki kapcsolatrendszerén keresztül jelentette a vele történeteket. Ugyanakkor a jegyzőkönyvben foglaltak már konkrétumok, melyről a későbbi feljelentő korábbról kimutathatóan nem tudott, mert akkor korábban megállította volna a folyamatot. Az ott I., II., III. és IV.r. vádlottak által elmondottakat Terhelt² II.r. vádlott által az összegekről írt cetli is alátámasztotta, melyet még I.r. vádlott is elkért, hogy az alapján tudjon konkrétabb előadást tenni.

[271] Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az utóbb keletkezett bizonyítékok a felvételen szereplő állításokat nem cáfolták, hanem alátámasztották.

[272] Ezen túl a felvételnek csak a hitelessége kérhető számon, eljárásjogi rendelkezések alkalmazása, betartása nem, hiszen a feljelentés megtétele után a hatóság feladata az eljárásjogi rendelkezések betartásával lefolytatni az eljárást.

[273] Az ún. belső vizsgálat lefolytatásának jogosulatlanságát is támadás érte a védői kar részéről. Teljesen irreleváns a felvétel bizonyítékkénti felhasználhatósága megítélése szempontjából az is, hogy az egyéb1-nél zajlott „számonkérés” belső vizsgálatként vagy meghallgatásként került megnevezésre, azt miként szervezték meg, hogy tartottak-e szembesítéseket, a tények tisztázásáig az oda hívott személyeket marasztalták-e, mint ahogy az is, hogy az egyéb1-vel jogviszonyban nem álló személyeket érintett, munkaügyi rendelkezések be nem tartása nem kérhető számon.

[274] X.r. vádlott védője hivatkozta a Ptk. 2:48.§ (1) bekezdését is, miszerint képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett hozzájárulása szükséges, enélkül az nem használható fel. Nem vitásan ez a rendelkezés személyiségi jogi védelem, azt kell vizsgálni polgári jogi szempontból, hogy a felhasználás visszaélésnek minősül-e. A bírói gyakorlat szerint hangfelvétel készítése vagy felhasználása nem minősül visszaélésnek, ha arra közvetlenül fenyegető vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, hogy a hangfelvétel készítése vagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet. (BDT 2014.3076)

[275] Jelen ügyben a hangfelvétel engedély nélküli készítése nem valósult meg, valamennyi megszólaló terhelt tudott a rögzítésről, az ellen senki sem tiltakozott. A bírói gyakorlat szerint még a rejtett kamerával készített videofelvétel is felhasználható büntető eljárásban bizonyítási eszközként, illetve bizonyítékként. Polgári perben utóbb az dönthető el, hogy a felvétel sérti-e valakinek a személyhez fűződő jogait. (EBH 2000.296)

[276] A védők rávilágítottak arra a másodfokú eljárásban, hogy a vádlottak a feljelentés megtételét követő 3 és fél év múlva kerültek először gyanúsítottként kihallgatásra (2019. január 31), ez után lehettek csak abban a helyzetben, hogy a hangfelvétel keletkezési körülményeire hivatkozzanak. I.r. vádlott és védője is hivatkozott arra, hogy már 2019. áprilisában visszavonta a hangszalagon szereplő előadását, mely megfelel a valóságnak. 2019. április hó 17. napján tartott folytatólagos gyanúsított ki hallgatása során védője jelenlétében törvénytelen felvételre hivatkozva visszavonta az ott elmondottakat, ugyanakkor nem utalt arra, hogy ez a visszavonás a vele szemben alkalmazott erőszak miatt történt. Azt közölte, hogy a felvétel körülményeiről majd a későbbiekben fog nyilatkozni. Az elsőfokú bíróság indokolása ennyiben módosítandó, a hivatkozások közül a 2019. április hó 17-i gyanúsított ki hallgatásra utalás elmaradt.

[277] I.r. vádlott védője perbeszédében említette azt is, hogy a feljelentőnek nem kötelessége bizonyítékot gyártani és szolgáltatni.

[278] Több védő vitatta a felvételt tartalmazó pendrive nyomozóhatóság általi átvételének időpontját, körülményeit, I.r. vádlott védője még azt is megkérdőjelezte, hogy a tanú2 tanú által csatolt pendrive-n ugyanaz a hangfelvétel szerepel-e, mint az ügyészség által csatolt CD felvételen.

[279] Ekörben rá kell mutatni arra, hogy a megbeszélésen résztvevő vádlottak sem hivatkoztak az eljárásban arra, hogy más szöveg szerepelt volna a CD-n és az arról készült leíratban, mint amit a helyszínen előadtak. A pendrive lefoglalása sem tekinthető törvénysértőnek, azt tanúl valóban nem csatolta a feljelentéshez, hónapokkal később tanú2 csatolta azt be egy tanúként kihallgatását követően.

[280] Irreleváns az az I.r. védői hivatkozás is, hogy a nyomozóhatóság további, hangszalagon rögzített esetekkel kapcsolatban és személyekkel szemben a nyomozást megszüntette, azt milyen jogcímre hivatkozással tette. A nyomozóhatósági munka ügyészi felügyelet alatt áll, később a vádemelés is ügyészségi monopólium. A bíróság kizárólag a vádban foglalt személyek büntetőjogi felelősségéről dönthet az ott leírt cselekmény alapján, ahogy azt az elsőfokú bíróság is kiemelte indokolása során.

[281] Az arra történő védői és vádlotti hivatkozás, hogy tanúlnak és tanú27nek vélhetően milyen tanú pozíción túlmutató szerepe volt az ügyben, nem vonható az értékelés körébe. Ugyanakkor nyilvánvalóan tanúvallomásukat a további bizonyítékok tükrében kellett értékelni.

[282] X.r. vádlott védője hivatkozta perbeszédében, hogy amennyiben a vádlottak most tennének feljelentést kényszerítés bűncselekménye miatt, a nyomozás a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében nem lenne megtagadható, de megszüntető határozat sem születhetne. Ezzel kapcsolatban arra kell utalni, hogy a 2015. augusztus 10. napjára datált védő által meghatározott kényszerítés büntette elévülési ideje már korábban eltelt, a vádlottaknak, védőknek módjában állt volna az elévülési időn belüli feljelentés megtétele, ilyen azonban nem történt.

[283] Az összes bizonyíték elemző értékelése után tehát helyesen jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy a hangfelvétel nem rekesztendő ki, az egy a bizonyítékok sorában.

[284] A Be. védők által hivatkozott hatályon kívül helyezést eredményező eljárási hibák pedig már a hatósági eljárásra vonatkoznak, nem az egyéb1 helyiségében lezajlott meghallgatásra.

[285] Nem igazolódott a jegyzőkönyvek alapján az I.r. vádlott által a nyilvános ülésen előadott azon kritika, hogy a tanúknak nem tehetett fel kérdéseket, jogait nem gyakorolhatta megfelelően, a bíróság nem tett eleget a tényállás teljes felderítésére vonatkozó kötelezettségének és a tanúkat védelmezte. Kétségtelenül megállapítható, hogy az I.r. vádlott a tanúktól azt követően is válaszokat várt volna, hogy több év eltelte után nem emlékeztek bizonyos eseményekre, ezen túl nem a vád tárgyához tartozó kérdéseket is feltett, mely helyes pervezetéssel elutasításra került. A hatékony pervezetés megkívánja, hogy a bíróság az eljárás jogilag releváns körülményekre és anyagi jogilag bizonyítandó tények körére folytassa a bizonyítási eljárást. A bíró részéről elfogultság nem volt megállapítható, elfogultsági kifogást I.r. vádlott nem terjesztett elő, jogai gyakorlásában nem volt korlátozva. Az indokolási kötelezettség hiánya vagy nagymértékű megsértése sem állapítható meg.

[286] A II., III.r. és IV.r. vádlott védője is utalt arra, hogy a nyomozás során védenecik nem tudtak vallomást tenni kérésük ellenére, később pedig azzal szembesültek, hogy a vád benyújtásra került. Ebben a körben a Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában az ítélet [118] pontjában kifejtettek helytállóak. II.r. vádlott kérte több alkalommal, hogy később kerüljön sor a kihallgatására, ő kívánt jelentkezni, amelyet nem tett meg.

[287] III.r. vádlott gyanúsított ki hallgatása 2019. január hó 31. napján védő jelenlétében megtörtént, nem kívánt vallomást tenni (nyom. irat 9. kötet 505. oldal).

[288] 2019. július 30. napján védő jelenlétében zajlott folytatólagos gyanúsított ki hallgatása, ahol úgy nyilatkozott, hogy az iratok megismerését követően kíván vallomást tenni, mert csak CD-n állnak rendelkezésre az iratok, azt pedig a BV-ben nem tudta megtekinteni. 2019. november 11. napján vette át a papíralapú iratokat. A védő által jelzett kérelem, mely szerint vallomást szeretne tenni, az iratanyagban nem lelhető fel. Ugyanígy IV.r. vádlott gyanúsított ki hallgatásának kérelmezésével kapcsolatban sem fekszik el a nyomozati iratban dokumentum.

[289] III.r. vádlott védője sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem ismertette védenec 2022. novemberi, általa becsatolt írásbeli vallomását, így nem került a tárgyalás anyagává tételre az a nyilatkozata, hogy csak később tudta meg, hogy pénz is volt az általa átvett borítékban. Ezen védői állítás megfelel a valóságnak. Ugyanakkor a 155. jegyzőkönyv 4. oldalán rögzítettek szerint a 2023. május 2-i tárgyalásra egy újabb írásbeli vádlotti vallomás került III.r. vádlott védője részéről becsatolásra, melyet a bíróság ismertetett. Megállapítható, hogy a 2. írásbeli vallomásában a III.r. vádlott megismételte a korábbi írásbeli vallomásban foglaltakat, így eljárási hiba nem valósult meg, ekként az első vallomás tartalma a második vallomás felolvasása által az eljárás anyagává lett téve.

[290] Kétségtelenül észlelhetők voltak nyomozati hiányosságok, így például érthetetlen, hogy a feljelentés 2015. augusztus hó 14.-i megtétele és a gyanúsítottak első ki hallgatása (2019. január hó 31.) között mi indokolta közel 3 és fél év elteltét. Ezen időmúlás önmagában is elégséges ahhoz, hogy az eljárás résztvevőinek emlékezete halványodjon, sérti a hatékony védekezéshez való jogot.

[291] Figyelemmel arra, hogy a vádat is kritika érte egyes védők részéről, szükséges utalni arra is, hogy a nyomozás hiányosságai nem érintik a vád törvényességét (EBD. 2012.B.31., EBH. 2013.B.23). A Kúria Bfv.1134/2018/21. számú határozata szerint a vádirat tartalmát, törvényességét nem érinti, hogy a nyomozás szabályait betartották-e, függetlenül a nyomozás során elkövetett eljárási szabálysértésektől a vád törvényes. (EBH 2014.B.17, Legfelsőbb Bíróság Bfv. III. 615/2011. számú határozat, EBH.2011.2299)

[292] Megállapította az ítéltábla azt is, hogy a vád leíró része tartalmazta a vád tárgyát képező cselekmények szükséges történeti tényeit, nem felel meg a valóságnak, hogy feltételezéseken alapul.

[293] Eljárási hiba a bírósági eljárásában nem valósult meg, a vádlottak I. és VIII. r. vádlottak kivételével lemondtak a tárgyaláson való jelenlét jogáról (Be.430.§), a kézbesítési

megbízotti feladattal megbízott védők kivétel nélkül becsatolták az erre vonatkozó ellenjegyzéssel ellátott okiratot, utóbb a bíróság egyik vádlottat sem kötelezte a tárgyaláson való részvételre (Be.428.§ (1) bekezdés b) pont). Megállapítható, hogy a vádlottak jogaikkal mindvégig élhettek, sem a nyomozás során, sem a bírósági eljárásban nem voltak korlátozva eljárási jogosultságaikban.

[294] Az elsőfokú bíróság – szemben egyes védői érvelésekkel – a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, a Be.163.§ (1)-(3) bekezdésében írt kötelezettségének eleget tett.

[295] További bizonyítás lefolytatása szükségtelen lett volna, a bizonyítási indítványok helyesen kerültek elutasításra. A tényállás megállapíthatóságához nem volt szükséges a II.r. vádlott védője által bejelentett tanú kihallgatása sem, ezért azt az ítéltábla mint szükségtelen elutasította.

[296] A hivatkozott 1. tényállási pontot érintő közjegyzői okirat dátumait az elsőfokú bíróság értékelési körébe vonta, Terhelt2 II.r. vádlott ezzel kapcsolatos nyilatkozata alapján a tényállás megállapításához szükséges tények megismerhetőek voltak, további bizonyítás lefolytatására nem kellett sort keríteni.

[297] Helyes ugyanakkor I.r. vádlottnak az a meglátása, hogy egyes fentebb részletesen felsorolt bizonyítási indítványai nem kerültek elutasításra, de foganatosításra sem. A bizonyítás felvételének elmaradását akként kell értelmezni, hogy az elsőfokú bíróság azt nem tartotta szükségesnek a tényállás tisztázásához, ugyanakkor elmulasztotta a végzéssel történő elutasítást, valamint az ítélet indokolásában sem adott számot arról, hogy arra miért nem volt szükség. Figyelemmel arra, hogy az el nem utasított bizonyítási indítványokat az I.r. vádlott a másodfokú eljárásban is megismételte, a másodfokú bíróság fejt ki, hogy azok miért nem voltak szükségesek a megalapozott tényállás megállapításához.

[298] El kellett utasítani, mint szükségtelent, a másodfokon előterjesztett I.r. vádlott által tett bizonyítási indítványokat is.

[299] A 4. tényállási pontban név13 volt államtitkár és név6 helység2 polgármester vallomása nélkül is tisztázható volt a tényállás.

[300] Nem lehetséges több évvel az események után cellainformációk beszerzése és értékelése, ezen túl az ezzel a bizonyítékkal alátámasztani kívánt említett találkozóknak sincs olyan jelentősége, amelyet annak az I.r. vádlott tulajdonít.

[301] Az elsőfokú bíróság által figyelmen kívül hagyott III. sorszám alatti bankkivonat, a VII. alatt kinyomtatott üzenetek relevanciával a bizonyítandó tények szempontjából ugyancsak nem bírnak. Az, hogy a vádlott a meghallgatás napján 100.000 forintot vett fel egy, a meghallgatás helyéhez közeli automatából, nem elégséges bizonyíték annak alátámasztására, hogy tanú4nak bármilyen befolyásoló szerepe lett volna, nem igazolható az sem, hogy a pénzfelvétel az ügyhöz kapcsolható.

[302] tanú2 sajtó felé tett nyilatkozatának, illetve tanú27 televíziós interjúnak sincs jelentősége. Az, hogy az egyéb1 a nyilvánosság felé mit és hogyan kommunikált, nem bír relevanciával. tanú2 és tanú27 tanú kihallgatásra került a szükséges figyelmeztetéseket követően a bírósági eljárásban, vallomásaik értékelésre kerültek.

[303] A teljes körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a törvényszék többnyire megalapozott tényállást állapított meg, mely néhány ponton hiányos, azt az ítéltábla kiegészítette, pontosította a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörénél fogva az iratok tartalmának megfelelően.

[304] A személyi részt az ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki, illetve módosítja a becsatolt dokumentumok és a vádlottak másodfokú nyilvános ülésen tett előadása alapján:

[305] Terhelt2 II.r. vádlott foglalkozása biztonsági őr, a Kft. számára 2024. június és augusztus közötti időszakra vonatkoztatva nettó 377.974 forint, havi 125.991 forint jövedelmet igazolt, vagyontalan.

[306] Az Érdi Járásbíróság a 2021. december hó 17. napján kelt és 2021. december hó 22. napján jogerős 13.B.115/2014/22. számú ítéletével jelentős kárt okozó csalás büntette miatt 1 év 6 hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

[307] Az Eisenstadti Bíróság a 2023. november hó 17. napján kelt és november hó 21. napján jogerős 051 HV 47/2023m számú határozatával magánterületre való jogellenes belépést követő lopás bűncselekménye miatt 12 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását részben felfüggesztette. Végrehajtás átvéve 2023. december hó 1. napján. (elkövetési idő 2019. november 27)

[308] Jelen ügy tárgyát képező cselekmények után 3 büntetőeljárás indult ellene:

[309] A Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság az 505/2020. bü. számú ügyben a 2020. február hónapban elkövetett tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége miatt 2020. október hó 30. napján közölte vele a megalapozott gyanút, a Szigetszentmiklósi Járási Ügyészség a 2023. május hó 1. napján kelt B.686-38/2020. számú vádirattal emelt vádat ellene.

[310] A Ráckevei Rendőrkapitányság a 121/2021. számú bűnügyben 2021. február hó 25. napján közölte vele 2 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntette és közokirat-hamisítás büntette megalapozott gyanúját (elkövetési idő 2021. február 25., március hó 24.), a Ráckevei Járási Ügyészség 2023. október hó 20. napján emelt ellene vádat B.139-35/2021. számú vádiratával 2 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt.

[311] A Székesfehérvári Rendőrkapitányság a 1315/2023. bü. számú ügyben 2023. május hó 8. napján közölte vele a 2023. május hó 8. napján elkövetett egyedi azonosító jellel visszaélés büntette megalapozott gyanúját.

[312] II.r. vádlott feltüntetett előző elítélései közül a Kúria a Bfv.III.1.155/2023/9. számú végzésével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.KB.171/2018. számú, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.44/2019/49. számú határozatával 2020. március 11. napján jogerős ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

[313] Terhelt5 V.r. vádlottat a Fővárosi Főügyészség a KÜO.19530/2013/240-I. számú 2016. május hó 31. napján kelt vádirattal, melynek benyújtására 2016. június 22. napján került sor, 12 rendbeli a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntettével, 337 rendbeli a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntettével, 1439 rendbeli a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntettével, 296 rendbeli a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, figyelemmel a (2) bekezdés bc) pontjára a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntettével mint közvetett tettest (I. pont), valamint a Btk.399.§ (3) bekezdésének b) pontjába ütköző, és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás büntettével (II. pont) vádolja. 2018. január 11. napján (bíróági iratok 333. sorszám) az ügyészség a vádat további bűncselekményekre is kiterjesztette. Az ügyet a Fővárosi Törvényszék 6.B.923/2016. szám alatt tárgyalja, a bizonyítási eljárás jelenleg is folyik. Az alapos gyanút az ügyben 2014. március 12-én közölték vele.

[314] Elkövetési idő: 2012-2014. február hó 13.

[315] A BRFK Bűnügyi Főosztály Bűnüldözési Osztály a 129/2016.bü. számú ügyben 2020. szeptember hó 16. napján közölte vele több rendbeli csalás büntette megalapozott gyanúját, a Fővárosi Főügyészség KÜO.656/2016/105. számú vádiratával emelt vádat ellene a 2013-14 években Lengyelországban, Szlovákiában és Budapesten elkövetett 42 rb. Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntette, 197 rb. a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntette és 1 rb. Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatt.

[316] Terhelt5 V.r. vádlott nő, névváltozása is történt, időközben megszületett 4. gyermeke. Térdsíki ízületi gyulladás került esetében diagnosztizálásra.

[317] Terhelt6 VI.r. vádlott a cselekmény idején helyesen büntetlen előéletű, más büntetőeljárás hatálya alatt sem állt.

[318] A VI.r. vádlottat az elkövetési idő után elkövetett bűncselekmény miatt ítélték el jogerősen az elsőfokú ítéletben feltüntetettek szerint.

[319] Terhelt7 VII.r. vádlottat a jelen eljárás tárgyát képező cselekmények után az alábbi bíróságok ítélték el:

[320] A Székesfehérvári Járásbíróság a 2022. május hó 3. napján jogerős 4.B.388/2021/21. számú ítéletével szexuális visszaélés büntette miatt a 2019. február-március hónapokban elkövetett bűncselekmények miatt 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

[321] A Fővárosi Törvényszék a 2022. március hó 7. napján kelt 27.B.361/2022/51. számú ítéletével, mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.183/2023/19. számú határozatával 2024. január hó 16. napján emelkedett jogerőre, a 2019. augusztus hó 31. napján elkövetett 7 rb. hivatali vesztegetés büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

[322] 2020. márciusában közölték vele költségvetési csalás büntette megalapozott gyanúját, a Fejér Vármegyei Főügyészség B.362/2020/204. számú vádiratával bünszövetségben elkövetett vesztegetés büntette, 2 rb. különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette, 3 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége, 3 rb. pénzmosás büntette, sikkasztás büntette, számvitel rendjének megsértése büntette miatt emelt vádat ellene. Elkövetési idő 2016. augusztus-2020. január 31.

[323] Terhelt8 VIII.r. vádlott különböző megbetegedésekben szenved, így magas vérnyomás, asztma, allergia, reflux betegségeket diagnosztizáltak nála, laktózérzékenységekben szenved, gerincének három csigolyájánál diagnosztizáltak sérvet, krónikus arcüreg-gyulladása miatt évente szorul műtéti beavatkozásra. Feleségétől válófélben van.

[324] Terhelt10 X.r. vádlott a cselekmény idején büntetlen előéletű, ugyanakkor eljárás hatálya alatt állt, mely ügyben utóbb az elsőfokú ítéletben írtak szerint ügyében jogerős ítélet született.

[325] Jelenleg eljárás folyik ellene, a 2018. április hó 1. és május hó 11. napja között elkövetett 2 rb. a Btk. 298.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző befolyás vásárlásának büntette miatt a Fővárosi Nyomozó Főügyészség NY.165/2019/213. számú vádiratával emelt ellene vádat 2021. december hó 17. napján.

[326] A történeti tényállás részben megalapozatlan, hiányos és iratellenes (Be.592.§ (2) bekezdés a) és c) pontban írt hiba). A részleges megalapozatlanság azonban a Be.593.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján az iratok tartalma alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető volt.

[327] A történeti tényállás bevezető részében a [48] bekezdés utolsó előtti mondata helyesen:

[328] Terhelt1 I.r. vádlott a hozzá közvetített személyektől a egyéb1 részére nyújtandó támogatást, illetve anyagi ellenszolgáltatást kért, azt a látszatot keltve, hogy a hozzá közvetített magánszemélyek és az érdekeltségi körükbe tartozó gazdasági társaságok tanú1 vagy tanú28 befolyásolása útján hivatali ügyben vagy gazdasági ügyben előnyt élvezhetnek, egy esetben (4. tényállás) Terhelt4 IV. rendű vádlott is azt állította, hogy a tevékenység elnyeréséhez 4.000.000 Ft-ot és a nyereség 10%-át kell megfizetni. Terhelt2 II.t. vádlott, Terhelt3 III.r. vádlott és a 3. tényállási pontot érintően Terhelt4 IV.r. vádlott abban a tudatban közvetítette a gazdasági társaságok vezetőit Terhelt1 I.r. vádlotthoz, hogy Terhelt1 I.r. vádlott jogtalan anyagi előny fejében befolyásszerzést ígér.

[329] A [60] bekezdés 6. mondata helyesen: Terhelt7 VII.r. vádlott 2015. július hó 1. napját megelőzően – pontosabban meg nem állapítható időpontban - ennek érdekében jogtalan előnyként 15.000.000 Ft-ot ajánlott fel.

[330] A [62] bekezdés első mondata helyesen: 2015 július hó 1. napját megelőzően – pontosabban meg nem állapítható időpontban - Terhelt1 I.r. vádlott tanú27en keresztül találkozót szervezett a párt1 cím83 alatti központi hivatalának egyik tárgyalójába, ahol megjelent Terhelt7 VII.r. vádlott, és itt találkozott tanú1val.

[331] A [73] bekezdés helyesen: Az energetikai minőségjavító program alkalmazását, illetve annak bevezetését az cég3 gazdálkodó szervezetnél tevékenységet végző személy befolyásolása útján lehetett volna elérni. Terhelt10 X.r. vádlott 2015 nyarán, de 2015. július hó 1. napját megelőzően – pontosabban meg nem állapítható időpontban - a párt1 cím83 alatti központi hivatalának egyik tárgyalójában Terhelt1 I.r. vádlott közvetítésével és jelenlétében találkozott tanú1val, akinek felvázolta az elképzeléseit a minőségjavító programjáról, illetve pártpolitikai kérdésekről is.

[332] Az így kiegészített, módosított tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól, az a másodfokú eljárás során is irányadó volt a Be.593.§ (3) bekezdése alapján.

[333] A módosításokat az ítéltábla az iratok tartalmának megfelelően eszközölte. A történeti tényállás bevezető részében szükséges volt annak megjelölése a tények között a 4. tényállási pontban helyesen megállapítottakhoz igazodva, hogy IV.r. vádlott egy esetben tényállásszerű, társtettesi magatartást tanúsított. Ennek kapcsán szükség volt a következő mondatban megjelölni a tények között azt is, hogy járulékos részesi magatartása csak a 3. tényálláshoz kapcsolódóan volt.

[334] A 3. és 5. tényállási pontot illetően pedig a megállapítható időpontok pontosabb rögzítése volt szükséges az irathúség és alkalmazandó jogszabály megállapítása céljából.

[335] A nyomozati iratok 365. oldalán elfekvő egyéb1 Labdarúgó Zrt. 2015. szeptember hó 30. napján kelt válaszirata szerint, mely az elsőfokú eljárásban ismertetésre

került, 2015. évben összesen 6 alkalommal került sor tanú²⁷ általi tárgyaló foglalásra: május hó 14., május hó 18., május hó 29, június hó 5., június hó 10. és június hó 18. napjain.

[336] Figyelemmel arra, hogy kizárólag ezen időpontok adnak támpontot pontosabb elkövetési időpont behatárolásra, az ítéltábla az elkövetési időket ezen időpontokhoz igazodva módosította. 2015. július hó 1. napja után már egyetlen bűncselekmény sem valósult meg.

[337] Szemben a védői érvelésekkel a törvényszék bizonyíték értékelési tevékenységének maradéktalanul eleget tett, összefoglalóan, majd tényállási pontokra bontva megindokolta, hogy mely bizonyítékot, és miért vetett el, illetve miért fogadta el azon bizonyítékokat, amelyekre tényállást alapított.

[338] Szemben egyes védői érvelésekkel az indokolási kötelezettségének teljes körben, minden bizonyítékra kiterjedően eleget tett. Nem fogadható el Terhelt I.r. vádlott azon érvelése, mely szerint az őt mentő bizonyítékok kihagyásra kerültek volna a mérlegelésből. Az ítélet [125] bekezdése már nem a bizonyítékok ismertetése, hanem mérlegelése, ezért azt az ítéltábla a [399] bekezdése elé helyezi át az 1. tényálláshoz tartozó bizonyítékok mérlegelési körébe, míg a [136] bekezdés utolsó mondatát ugyanezen okra utalással a 4. tényállási pont bizonyítékainak mérlegelése körébe a [454] bekezdés utolsó mondatát követően.

[339] A [443] bekezdésből mellőzni szükséges, hogy az átvett pénzen I., II. és III.r. vádlott mellett IV.r. vádlott is osztozott volna, mert helyesen ezt a tényt a történeti tényállás [63] bekezdésében az elsőfokú bíróság nem állapította meg.

[340] Jelen ügyben a bizonyítékok meghatározó része az egyéb helyiségében 2015. augusztus hó 10. napján felvett megbeszélés szövegéből származott.

[341] Helyesnek tartotta az ítéltábla, hogy a törvényszék a hangfelvételből indult ki, így összesített képet kapott arról, hogy a vádlotti cselekvések hogyan fonódtak egymásba, a vádlottak között milyen kapcsolat és ügyintézési metódus volt. A tagadó vádlottakkal szemben erre épültek további okirati bizonyítékok, tanúvallomások, amelyek együttes értékelésével jutott el a törvényszék azon következtetésre, hogy a bizonyítékok valamennyi vádlott tekintetében olyan zárt láncolatot alkotnak, amely alapján a bűnösségükre kellett következtetni a vád szerinti cselekményekben. A törvényszék indokolásával, bizonyíték mérlegelésével, melyet az ítélet indokolása a [352] bekezdéstől a [495] bekezdésig tartalmaz, az ítéltábla teljes mértékben egyetértett. Értelemszerűen nem osztotta a védői és vádlotti érveléseket a bizonyítékok másként történő értékelésének lehetőségével kapcsolatban.

[342] Egyetértett az ítéltábla azzal a törvényszék által tett megállapítással is, hogy a vádlottak vallomása az ügy lényegére vonatkozóan nem volt egyértelmű, konkrétumokat nem fogalmaztak meg, saját szerepüket bagatellizálták, azokra tényállás nem volt alapítható, szemben a védői érvelésekkel.

[343] Figyelemmel arra, hogy az indokolás teljeskörű volt, néhány vádlotti és védői hivatkozásra az ítéltábla az alábbiakat emeli ki az elsőfokú bíróság indokolásából, illetve reflektál egyes másodfokú eljárásban tett felvetésekre:

[344] Az 1. tényállási pontban írt közjegyzői okirattal kapcsolatban II.r. vádlott védőjének érvelésével szemben azért nem volt szükség további tanúvallomás megismerésére a másodfokú eljárásban, mert Terhelt2 II.r. vádlott nyilatkozott, hogy az okiratban foglalt marketing tevékenység valójában azt takarta, hogy Terhelt5 V.r. vádlottat hozza össze tanú27cel, ez egy lobbitevékenység lett volna. Helyes következtetést vont a törvényszék arra, hogy a közjegyzői okirat nem a valós szándékot tükrözte, valamint következtetés volt vonható arra is, hogy az ügyintézés az e tényállási pontban szereplő vádlottak részéről a törvényszék által leírt módon utóbb megvalósult. A közjegyzői okirat valóban korábbi, 2014. június 30-i teljesítésről szólt, a találkozó tanú1 tanúval 2014 júliusában volt, a folyamat elindulását, a szándékot azonban a közjegyzői okirat már előre vetítette.

[345] A 2. tényállási pontot illetően I.r. vádlott sérelmezte, hogy nem derült ki számára, miért nem 2.500.000 forint átadása került a tényállásban megállapításra. A törvényszék magyarázatát adta a [424] bekezdésben, hogy a pénz átadásra vonatkozóan a hangfelvétel alapján lehetett ténymegállapításokat tenni. Terhelt1 I. r. vádlott terhelt6 VI. r. vádlott ügyével kapcsolatban azt mondta a hangfelvételen, hogy kétszer 2.500.000 Ft-ot kaptak. II.r. vádlott a hangfelvételen kétszer 5.000.000 Ft átvételét ismeri el, az általa készített iraton „cég13. 10 M (-2 M)” szerepel. VI.r. vádlott a kétszer 2.500.000 Ft átadását nem vitatta, igaz lobbidíjként nevezte meg. Elmondta, hogy Terhelt2 II. r. vádlott többféle tevékenységet is végzett a részére, ezért elbizonytalanodott, hogy ebből az összegből mennyi érintette egyéb4pel kapcsolatos ügyet. A Terhelt2 II. r. vádlott által készített íráson 10.000.000 Ft átadása szerepel, amiből logikai úton következik, hogy 5.000.000 Ft vonatkozott egyéb4 ügyére, ez jelenti a kétszer 2.500.000 Ft átadását. Ez a hangfelvételen szóban előadottakkal erősíti meg, hogy ezen üggyel összefüggésben kétszer 2.500.000 Ft-ot vettek át.

[346] A 3. tényállást illetően is helyesen mérlegelt a törvényszék az összes bizonyíték elemző értékelésével, fel sem vetődhet, hogy lobbitevékenység díjazásáról lett volna szó.

[347] A 4. tényállási pontot illetően Terhelt8 VIII.r. vádlott védője és saját megítélése szerint is áldozati, sértetti szerepben volt, csalást követtek el a terhére. Valamennyi bizonyíték elemző értékelése után helyes következtetést vont a törvényszék a VIII.r. vádlott szerepére. Tóth tanú42 Levente tanú vallomása a leghatározottabb atekintetben, hogy a befolyással üzérkedő vádlottak nagyon sokáig hitegették Terhelt8 VIII.r. vádlottat, és amikor a VIII.r. vádlott türelmetlen lett, akkor keresett már kapcsolatot az egyéb1 részéről tanú3nal. A VIII.r. vádlott által valóban feltárásra került Terhelt1 I.r. vádlott szerepe is az ügyben, az azonban egyértelmű, hogy Terhelt8 VIII.r. vádlott addigra már megvalósította a terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállását. VIII.r. vádlott előbb várta, hogy az átadott pénzért a befolyást számára kedvező módon érvényesítsék, majd amikor ez nem teljesült, gyanakodni kezdett, ekkor keresett megfelelő kapcsolatokat az egyéb1-hez. A törvényszék mérlegelő tevékenysége az ítélet [458]-[460] bekezdéseiben helytálló. Mindezt nem volt elfogadható a védői érvelés Terhelt8 VIII.r. vádlott csalás sértettje szerepére vonatkozóan.

[348] Az 5. tényállási pontot illetően a védő sérelmezte, hogy tényállásba került egy 20.000.000 forintos összeg utalása. Ezzel szemben 20.000.000 forint + ÁFA összeg elutalásáról okirati bizonyítékot a nyomozó hatóság nem talált. Az utalást alátámasztó bizonylat nélkül pedig álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy az utalás megtörtént. A számításba vehető cégeket a rendőrség maradéktalanul beazonosította, bankszámlaforgalmukat leellenőrizte, nem talált a vizsgált bankszámlákon ilyen összegű pénzmozgást a kérdéses időszakban. Hivatkozta a védő azt is, hogy a rendőrségnek lehetősége lett volna arra, hogy felderítse a fogadó gazdasági társaságot is, de ez elmaradt.

[349] Az ítéltábla rámutat, hogy az a körülmény, hogy a nyomozás során nem sikerült felderíteni, hogy X.r. vádlott Terhelt2 II.r. vádlott melyik ismerőse milyen cégének közreműködésével juttatott el további 20.000.000 forint + ÁFA összeget jogtalan előnyként, nem jelenti azt, hogy ez ne lett volna megállapítható egyéb, tételeken feltüntetett elfogadott bizonyítékok alapján. Az pedig, hogy az elsőfokú bíróság nem 20.000.000 forint + ÁFA összeget állapított meg, nem szorult módosításra, mert az ügyészi vád csak 20.000. 000 forint jogtalan előnyt tett a vád tárgyává.

[350] A védő sérelmezte azt is, hogy nem indokolta a törvényszék, hogy a 20.000.000 forint összegben felül miért éppen 12.000.000 forint átadását állapította meg tényként. Ezzel szemben az ítélet [469]-[495] bekezdésében írt indoklás erre maradéktalanul választ ad. Ez az összeg szerepelt a hangfelvételeken, a Terhelt2 II.r. vádlott által írt cetlin, erről az összegről tudott tanú1 és tanú2 tanú is.

[351] A védők többsége szinte valamennyi tényállási pontot illetően hivatkozta a mérlegelés és jogi indokolás körében, hogy a vádlotti cselekvések jogszerűek voltak, azok a büntetőtörvénykönyv egyik tényállásába sem ütköztek, a vád szerint befolyásukkal üzérkedők törvényes gazdasági lobbitevékenységet végeztek, míg a befolyásvásárló oldal csak a lobbitevékenységért fizetett. Ezen hivatkozás téves. Amennyiben a védői érvelés helytálló lenne, a vádlottaknak egyszerű lett volna a védekezése, hiszen a meggyanúsítástól kezdődően erre kellett volna hivatkozniuk, felmutatni az ezzel kapcsolatban létrejött megbízási szerződést, amelyből megállapítható lett volna, hogy ki mire szerződött, miért kapott és miért adott pénzt. A tevékenységről számlák sem kerültek kiállításra. Ez a védekezés kétségtelenül megjelent utóbb egy-egy vádlott részéről, azonban a vallomások jellemzően a sikerdíj, jutalék, költségek, szponzorációs pénz, előfinanszírozás stb. kifejezéseket tartalmazták, amelyek nem a törvényes lobbitevékenységre utalnak. A sikerdíj jogi természete pedig az, hogy a sikeres tevékenységet követően jár, megbízási szerződés, vagy ahhoz kapcsolódó kiegészítő szerződés az alapja, éppen a behajthatóság érdekében. Ez a díjazási struktúra lehetővé teszi a megbízó számára, hogy csak sikeres kimenetel esetén kelljen fizetnie, szemben más díjazási struktúrákkal. Egyetlen tényállási pont esetében sem könyvelhettek el a befolyást vásárlók sikert. A lobbista kétségtelenül érdekérvényesítő személy, lényeges azonban, hogy csak megengedett eszközökkel, szigorúan a törvényes keretek között dolgozhat. Amennyiben ez nem így történik, korrupciós bűncselekmény valósul meg, mint jelen ügyben is.

[352] A helyesen megállapított tényállásokban leírt ügyintézés nem nevezhető jogszerűnek. Valamennyi tényállási pont esetében pénz kérése, felajánlása és elfogadása történt, nincs logikus magyarázat arra, hogy amennyiben minden a törvényi előírásoknak megfelelően történt, miért nincs írásbeli nyoma sem a pénzátadásoknak, sem az átvételeknek

(ilyen elismervény egyetlen esetben sem készült), miért kellett utóbb meghatározott összegeket visszafizetni a vád szerinti befolyást vásárlók részére, miért nem deríthető fel konkrét dátum a találkozók, pénzfizetések napjairól, miért ellentétesek a vallomások abban a körben, hogy a kijáró személyek(lobbisták) pontosan mire vállalkoztak, miért kaptak több milliós nagyságrendű összegeket.

[353] Nem fog helyt az a védői hivatkozás sem, hogy nem tartalmaz a történeti tényállás megállapítást a vádlottak, így különösen a bűnszegédek tudattartalmára, nem derül ki, hogyan kapcsolódtak a tetteshez.

[354] A tényállás bevezető részében mindez meghatározásra került. Levezetésre került, hogy Terhelt1 I.r. vádlott a egyébli egyébli elnökével, tanú28ral - aki egyúttal a párt1 országos pártigazgatója és országgyűlési képviselője is volt - jó viszonyban lévő, az egyébli Kft. alkalmazásában álló tanú27hez keresett és talált kapcsolatot Terhelt2 II.r. vádlotton keresztül. Kihasználta, hogy tanú27 mind az egyébli, mind a párt1 székházban vagy annak közelében tudott tárgyalót foglalni, e helyeken fogadta azokat a vállalkozókat, akiket II., III. és IV.r. vádlottak közvetítettek hozzá, anyagi ellenszolgáltatás, illetőleg az egyébli részére nyújtandó támogatás fejében valótnul azt ígérte különböző magánszemélyeknek, és a tanú28 személyi titkárával, tanú1val létrehozott személyes találkozók megszervezése révén bennük azt a valótn látszatot megerősítette, hogy a vállalkozókat és az érdekeltségükbe tartozó gazdasági társaságokat érintő egyes hivatali ügyekben (1. pont), illetve munkavégzési lehetőséget és bevételt biztosító projektekben döntésre jogosult személyek befolyásolása révén számukra kedvező döntéseket ér el (2-4. tényállás).

[355] Az egyes hivatalos ügyekben és projektekben érdekelt magánszemélyeknek a befolyás érvényesítését ígérő Terhelt1 I.r. vádlotthoz történő közvetítésében, illetve az e személyekkel történő kapcsolattartásban - ide értve némely alkalommal a jogtalan anyagi előny átvételét is - a befolyás ellentételezéseként juttatott anyagi előnyből történő részesedés fejében Terhelt2 II.r. Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak működtek közre, egy esetben (4. tényállás) Terhelt4 IV.r. vádlott is megerősítette, hogy a tevékenység elnyeréséhez mely összeget és a nyereség 10%-át kell megfizetni. Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV. r. (3. tényállás) vádlottak tudtak arról, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a hozzá közvetített személyeknek jogtalan előny ellenében a döntést hozó személy befolyásolását ígéri, ehhez szándékosan segítséget nyújtottak.

[356] Terhelt1 I.r. vádlottnak, Terhelt4 IV.r. vádlottnak az ígért befolyás megszerzésére ténylegesen nem volt lehetőségük, a részükre szándékosan segítséget nyújtó vádlottaknak erről tudomása volt.

[357] Minden egyes tényállás esetében megjelölésre került, hol és kinél lehetett volna eredményt elérni, név szerinti megjelölés szükségtelen.

[358] Az 1. tényállás esetében az ideiglenes biztosítási intézkedésként zárolt és lefoglalt pénzeszközök feloldása iránt a bank2 piacfelügyeleti igazgatója vagy annak felettese volt jogosult intézkedni, ezért a döntés meghozatalát a Btk.459. § (1) bekezdésének 11. pont k) alpontja alapján kizárólag hivatalos személy befolyásolása útján lehetett volna elérni.

[359] A 2. tényállás esetén a egyéb⁴ érintő környezetszennyezés felszámolásával kapcsolatos rekultivációs munkákra vonatkozó megbízást az e körben gazdálkodó szervezetként eljáró egyéb⁵¹ tevékenységet végző személy befolyásolása útján lehetett volna elérni.

[360] A 3. tényállás esetén a cég¹⁴ „f.a.” épületeinek bontását és területének rekultivációját érintő megbízást a felszámolóként eljáró cég¹⁶. gazdálkodó szervezetnél tevékenységet végző személy befolyásolása útján lehetett volna elérni

[361] A 4. tényállás esetén a rekultivációs munkára megbízást a hulladéklerakó telep tulajdonosánál, az e körben gazdálkodó szervezetként eljáró helység² önkormányzatnál tevékenységet végző személy befolyásolása útján lehetett volna elérni.

[362] Az 5. tényállás esetében az energetikai minőségjavító program alkalmazását, illetve annak bevezetését az cég³ Zrt. gazdálkodó szervezetnél tevékenységet végző személy befolyásolása útján lehetett volna elérni.

[363] Ennél konkrétabb megfogalmazás nem szükséges.

[364] Nem osztotta a védői érveléseket az ítéltábla abban sem, hogy a projektek létezőek lettek volna, etekintetben a törvényszék érvelése ugyancsak helytálló.

[365] Kétségtelenül a projekt gyűjtőfogalom, nem feltétlenül jelent pályázati projektet. A tanúvallomások alapján azonban megállapítható volt, hogy jelen ügy tényállási pontjaiban írt esetekben pályázatot kellett volna kiírni a hatályos jogszabályok alapján, mely nem történt meg. Nem fogadható el a kiemelt állami beruházás esetén pályázat kiírása nélküli munkára történő utalás sem, figyelemmel arra, hogy egyik esetben sem került kiemelt állami beruházássá minősítésre a projekt. Ügyek, ötletek valóban szóba kerültek, egyes esetekben helyszínen is voltak, azonban megpályázható projekt egyik esetben sem volt. A törvényszék helyesen arra a következtetésre jutott, hogy a befolyással üzérkedő vádlottak olyan látszatot keltettek, hogy bizonyos projektekből előnyt élvezhetnek azok, akik egyes személyeknek pénzt juttatnak, vagy a egyéb¹-t támogatják. Ez hamis látszat volt, mert a vállalkozóknak felvonultatott projektek valójában nem léteztek.

[366] II.r. vádlott és védője is hivatkozott arra is, hogy a törvényszék csak a büntetés-elviselési képesség körében értékelte a II.r. vádlottról készült ideg-elmeorvoszakértői vélemény megállapításait. Álláspontjuk szerint az ott leírt személyiségjellemzőket figyelembe kellett volna venni atekintetben is, hogy a gyanakvó attitűdű, gondolkodási fegyelmezetlenséggel, egyenetlen teljesítménnyel, koncentrációzavarral rendelkező vádlott, aki szenzitív-paranoid attitűdű is, egyáltalán képes volt-e elkövetni más személyeket megtévesztő, komoly tárgyalókészséget igénylő bűncselekményt. A II.r. vádlott az elfogadott szakértői vélemény szerint olyan elmekezős állapotban nem szenvedett a terhére rótt cselekmények elkövetésekor, amely a büntethetőség szempontjában jelentőséggel bírna. A véleményben szereplő személyiségjellemzőket sem értékelte a szakértő ilyenként. Utalni szükséges arra is, hogy a terhére rótt bűncselekmények elkövetési magatartásának kifejtése

nem igényel különleges képességeket és személyiség jellemzőket, az a leírt intellektussal, személyiséggel elkövethető.

[367] Utolni szükséges arra is, hogy az a körülmény, hogy név⁷ tanú azt vallotta, hogy lehetséges, hogy terhelt⁴ IV.r. vádlott is be lett csapva, önmagában tényállás megállapításának alapjául nem szolgálhat, ez egy feltételezés a tanú részéről a 2015. augusztus hó 10.-i meghallgatáson.

[368] tanú¹ tanú nyomozati tanúkihallgatása során tett azon nyilatkozata, hogy VIII.r. vádlott nélkül nem sikerült volna a felderítés és a csalás sorozat ma is tartana, önmagában nem alapozhatta meg VIII.r. vádlott sértetti szerepét.

[369] Terhelt¹ I.r. vádlott utolsó szó jogán tett azon hivatkozása, miszerint már a nyomozati iratokba befűzött egyes rendőri jelentések tartalma is igazolta az ártatlanságát, nem releváns. A hivatkozott rendőri jelentések a bírói gyakorlattal összhangban nem nyertek értékelést a törvényszék által a bizonyítékok mérlegelésénél, mert a jelentésben foglalt rendőri vélemény nem tekinthető okirati bizonyítéknak. Kizárólag a bíróság van abban a helyzetben, hogy az összes bizonyíték elemző értékelésével megállapítsa a történeti tényállást, állást foglaljon a vádlottak büntetőjogi felelőssége tárgyában.

[370] Az ítélet indokolásának [499]-[517] bekezdésében kifejtettek minden tekintetben helytállóak.

[371] Figyelemmel arra, hogy a vádlottak és védők felmentésre irányuló fellebbezésükben a bizonyítékok felülmérlegelését kérték a másodfokú eljárásban, az eredményre nem vezethetett a megalapozottan megállapított tényállásra tekintettel.

[372] A befolyással üzérkedés büntette és vétsége és a befolyás vásárlása bűncselekmény minden törvényi tényállási eleme megvalósult, szemben a védői érvelésekkel.

[373] A jogi indokolás körében szükséges rámutatni arra, hogy a befolyásolás abban áll, mint a hivatalos személyre/gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végzőre történő tudatos ráhatás, amelynek az a célja, hogy a hivatalos személy a befolyással üzérkedőre vagy annak ügyfelére tekintettel ne csak a jogszabályok alapján járjon el, hanem egyéb szempontokat is figyelembevéve a befolyással üzérkedő ügyfelének a javára döntsön. A befolyás lehet közvetlen vagy közvetett.

[374] A jogtalan előny ellenszolgáltatását képező befolyás lehet valódi vagy színlelt. A bűncselekmény csak akkor állapítható meg, ha az elkövető ténylegesen azt a látszatot kelti, hogy van befolyása, és azt érvényesíteni fogja. Az ügyfél az érvényesítés érdekében adja a jogtalan előnyt.

[375] A hivatali befolyással üzérkedés büntette megvalósul abban az esetben is, ha az elkövető szóban nem közli ugyan a hivatalos személy irányába történő elintézés módját, de a

kért ellenszolgáltatás fejében olyan ígéretet tesz, amelyet kizárólag hivatalos személy befolyásolása útján lehet elérni. (BH1997.569)

[376] Ha az elkövető csak színleli, hogy hivatalos személyt befolyásol, a cselekmény akkor is befolyással üzérkedés büntettének minősül. (BH 1989.388) A bűncselekmény a jogtalan előny kérésével, illetve elfogadásával befejezetté válik, nem szükséges a tényleges befolyásolás. (BH1997.569) A befolyással üzérkedés esetén a kölcsönnyújtás is jogtalan vagyoni előnyként értékelhető. (BH1989.431) A jogtalan előny lehet vagyoni és személyes jellegű. Vagyoni előny a pénz, a kölcsön, hitelbe történő vásárlás, tartozás elengedése, visszterhes jogügylet, stb.

[377] A befolyással üzérkedőnek nem kell pontosan megfogalmaznia a befolyást vásárló részére, hogyan kívánja a közös ügyben a döntéshozatalt befolyásolni, kit fog megkeresni, milyen kapcsolatokat keres és használ fel. Éppen az a jellemző, hogy ez a kapcsolat nem kerül feltárára. A bűncselekményt már az előny ígérete is megvalósítja, így az nem feltétlenül körvonalazódik pontosan, mi a jogtalan előny. Az elkövetési magatartás megvalósulhat nyíltan, de ráutaló magatartással is, leplezetten.

[378] A befolyásra hivatkozás nem is foglalhatja magában a vesztegetés részletezését, hiszen ebben az esetben már súlyosabb bűncselekményként, vesztegetésként kellene minősíteni.

[379] Az a körülmény, hogy nincs megjelölve pontosan az elintézés módja, mikéntje, nincs feltárva a kapcsolat, elérendő személy, nem befolyásolja azt, hogy a befolyással üzérkedés, illetve a befolyás vásárlása megtörténik-e. Ahogyan a törvényszék helyesen kifejtette, a korrupciós ügyek sajátja, hogy a bűncselekményekben érintett felek nem érdekeltek abban, hogy elmondják a valóságot, hiszen mindkét oldalon bűncselekmény valósul meg. A befolyás vásárlója és a befolyással üzérkedő közötti kapcsolatra kizárólag további bizonyítékok alapján vonható le következtetés, ahogyan az jelen ügyben is történt. Azon vádlottak, akik vallomást tettek, a részleteket illetően más-más tartalommal vallottak, kizárólag tanúvallomásokból, egy-egy okirati bizonyítékból (II.r. vádlott által a pénzüsszegekről és cégekről írt cetli tartalma) és a hangfelvétel tartalmából lehetett kiindulni a következtetések levonása során. A korrupciós ügyekben a tényből-tényre következtetés is nagyobb hangsúlyt kap, hiszen a vádlottak érdeke, hogy egyes részletek rejtve maradjanak.

[380] A fent leírtak alapján is az ítéltábla a cselekmények minősítését többnyire törvényesnek tartotta.

[381] A törvényszék nem tért ki arra, hogy az elkövetéskori vagy elbíráláskori jogszabályt alkalmazza-e.

[382] Figyelemmel arra, hogy valamennyi bűncselekmény törvényi tényállásának befejezett alakzata már 2015. július hó 1. napja előtt megvalósult, a 2015. július hó 1. napja előtt hatályos jogszabályt kellett elkövetéskori jogszabályként alkalmazni, figyelemmel arra, hogy az elbíráláskori jogszabály egyik vádlottra sem kedvezőbb. Az elkövetési időkből hatályos jogszabály a befolyással üzérkedés büntette tekintetében helyesen került felhívásra,

ugyanakkor megállapítható, hogy a törvényhozó a befolyással üzérkedés vétségét a Btk.300.§ (1) bekezdésében szabályozta. A szöveg megegyezik a későbbi (2015. július hó 1. napjától hatályos) jogszabály Btk.299.§ (3) bekezdésével, a büntetési tétel is azonos. Az elkövetéskor hatályos jogszabály a 300.§ (2) bekezdésében büntetési alakzatként és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendően szabályozza azt az esetet, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személlyel kapcsolatban követik el. Figyelemmel azonban arra, hogy a vád ilyen tényeket és minősítést nem tartalmazott, a vádhoz kötöttség elve mentén a bizonyítási eljárás során nem kellett vizsgálni, hogy önálló intézkedésre jogosult személy kellett volna befolyásolni, a jogszabályok összevetésénél e törvényhelyre nem kellett figyelemmel lenni.

[383] Koncepcionális tévedés volt egyes védők részéről, hogy tanúl lenne a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személy, illetve tanú²⁸ a hivatalos személy, ezért a rájuk vagy a egyéb lra történő hivatkozás alkalmatlan koncepció.

[384] A Btk.298.§ (1) bekezdésében írt törvényi tényállás szerint a befolyás vásárlása bűncselekményt az követi el, aki olyan személynek, vagy olyan személyre tekintettel, aki arra hivatkozik, hogy gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személyt befolyásol, jogtalan előnyt ad vagy ígér.

[385] Elmaradt a befolyást vásárló vádlottak esetében a Btk.298.§ (1) bekezdés a) pontjának feltüntetése a minősítés körében, ezért az ítéltábla azt pótolta, a helyesen megállapított tények alapján nyilvánvaló, hogy a bűncselekményt gazdálkodó szervezet érdekében tevékenységet végző személlyel kapcsolatban követték el.

[386] Hibás az a védői álláspont is, hogy a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenység élő, létező kapcsolatot tételez fel az adott személy és a gazdálkodó szervezet között, ami az esetek többségében azt jelenti, hogy az adott személy a gazdálkodó szervezet alkalmazásában áll, illetve megbízottja. Ez nem szükséges, a befolyás távolabbi is lehet, illetve jelen ügyben nem is volt, annak csak a látszatát keltették a befolyással üzérkedő vádlottak.

[387] A Btk.459.§ (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a cselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű cselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik, mely I. és II.r. vádlott korrupciós cselekményei esetében megvalósult, szemben II.r. vádlott védőjének érvelésével. I. és II.r. vádlott cselekményei ugyanolyanok (azonos törvényi tényállást merítenek ki), ezen kívül a rendszeresen haszonszerzésre törekvésük is egyértelmű, a rövid időköz, amelyet a bírói gyakorlat az egyes cselekmények között megkövetel, szintén fennáll, a 2014. júliusi majd a 2015. májusáig terjedő időpontok ezen feltételnek megfelelnek.

[388] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen sorolta fel.

[389] Terhelt2 II.r. vádlott visszaesői minősége a Kúria hivatkozott felülvizsgálati eljárásban meghozott hatályon kívül helyező végzése folytán a [24] bekezdésben írt cselekmény kapcsán nem, csak a [23] alatt meghivatkozott alapján állapítható meg. Jelen ügyben elbírált cselekmények után több alkalommal is elítélték, egy alkalommal külföldön. Jelenleg is 3 büntetőeljárás folyik ellene jelen cselekmény elkövetése után elkövetett cselekmények miatt.

[390] Terhelt4 IV.r. vádlott esetében helyesen az enyhít, hogy a 3. tényállási pontban írt cselekményt bűnszegdként követte el.

Terhelt5 V.r. vádlott esetében helyesen azt kell súlyosító körülményként értékelni, hogy 2 büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg cselekményét. Módosítani szükséges az eltartott gyermekek számát, immáron 4 kk. gyermek eltartásáról gondoskodik. Térd arthrosis betegségben szenved, mely ugyancsak enyhítő körülmény.

[391] Terhelt7 VII.r. vádlottat jelen cselekmény elkövetése után szexuális visszaélés büntette és hivatali vesztegetés büntette miatt jogerősen elítélték, ezen túl büntetőeljárás van folyamatban ellene, hasonló jellegű bűncselekmény elkövetése miatt is, jelen cselekmény elkövetését követő elkövetési idővel.

[392] Terhelt8 VIII.r. vádlott személyi részben felsorolt betegségeit, aktuális egészségi állapotát enyhítő körülményként kell értékelni. Az ítéltábla nem látta enyhítő körülményként értékelhetőnek azt a védő által hivatkozott attitűdöt, hogy az ő közreműködése, jelzése folytán értesült az egyéb1 a bűncselekményekről, ezután került sor a feljelentés megtételére, további bűncselekmények elkövetését ezzel megakadályozta. A fentebb leírtak szerint Terhelt8 VIII.r. vádlott nem sértett, hanem elkövető volt. Azt követően jelzett az illetékeseknek, miután ráébredt, hogy túl sok idő telt el intézkedés nélkül, gyanút fogott az ügyletek komolyságát illetően, ezen időpont előtt azonban már tényállásszerű magatartást tanúsított.

[393] Terhelt10 X.r. vádlott esetében rögzíteni szükséges, hogy ellene ugyanilyen bűncselekmény miatt jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetése után néhány évvel újabb büntetőeljárás indult, amely még nem fejeződött be jogerősen.

[394] A törvényszék helyesen hivatkozta a büntetési tételkereteket, az irányadó középértéket.

[395] I.r. és a II.r. vádlott esetében a törvény a legsúlyosabb bűncselekményt 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 81. § (1)-(3) bekezdése alapján a halmazati büntetéskiszabásra vonatkozó szabályokat kellett alkalmazni, ezért a büntetés 2 évtől 10 évig terjedhet, melynek középértéke 6 év.

[396] III.r. vádlott által elkövetett bűncselekményt a törvény 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdése alapján a halmazati büntetéskiszabásra vonatkozó szabályok alapján 3 évig terjedően szabható ki a szabadságvesztés büntetése. A középérték 1 év 6 hónap.

[397] IV.r. vádlott esetében a törvény 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni az elkövetett bűncselekményt, mely a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdésében foglalt halmazati szabályokra tekintettel 3 évig terjedő szabadságvesztés.

[398] V.r. vádlott által elkövetett bűntettet a törvény 3 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[399] VI.-X.r. vádlottak esetében a törvény 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni az elkövetett vétségeket.

[400] A büntetés kiszabás körében hivatkozni szükséges az Alkotmánybíróság 2/2017.(II.10.) számú határozatára, miszerint az elhúzódó, jelen esetben közel 10 éves büntetőeljárás miatt bekövetkező alaptörvény-ellenesség orvosolható a büntetés kiszabás során az időszerű ítélkezés esetén alkalmazhatónál lényegesen enyhébb büntetés kiszabásával.

[401] Az elsőfokú ítéletben helyesen felsorolt, a másodfokú eljárásban kiegészített bűnösségi körülmények alapján is - a törvényszék által alkalmazott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetések tartama helyes, az sem súlyosításra, sem enyhítésre nem szorul.

[402] Figyelemmel IV.r. vádlott kisebb tevőlegességére, kevesebb rendbeli cselekményére, egy esetben bűnsegédi minőségére, az ítéltábla helyesnek tartotta esetében a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését a Btk. 85.§ (1) bekezdése szerint. Alappal lehet következtetni az időmúlásra is, és különösen személyi körülményeire figyelemmel arra, hogy esetében a szabadságvesztés büntetés annak végrehajtása nélkül is eléri célját. A megállapított próbaidő tartama is helyes a Btk. 85.§ (2) bekezdésére hivatkozással.

[403] I-IV.r. vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetés mellett a Btk.50.§ (2) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabására is törvényesen került sor. Eszerint akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott szabadságvesztésre ítélnék, és megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. A (3) bekezdés szerint a pénzbüntetés legkisebb mértéke 30, legnagyobb mértéke napi 540 napi tétel. Egy napi tétel összegét legalább ezer, legfeljebb ötezer forintban kell meghatározni. A Btk. 50.§ (1) bekezdése szerint a pénzbüntetést úgy kell kiszabni, hogy figyelemmel a cselekmény tárgyi súlyára meg kell állapítani a napi tételszámot, az elkövető vagyoni, jövedelmi személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten az egy napi tételnek megfelelő összeget. Ezen rendelkezések figyelembevételével a napi tételek száma valamennyiük esetében emelésre szorult, mert az nem felelt meg az elkövetett cselekmények tárgyi súlyának. Terhelt1 I.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámát 300-ra, Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében 300-ra, Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában 200-ra, Terhelt4 IV.r. vádlott esetében 150-re felemelte.

[404] Az egy napi tételnek megfelelő összeg is – terhelt3 III.r. vádlott kivételével - valamennyiük esetében emelésre szorult, az a vádlottak jövedelmi, vagyoni viszonyaival,

megismerhető életvitelével nem volt arányos. I., II. és IV.r. vádlottak által bevallott jövedelmi viszonyok nem feleltethetők meg a megélhetéshez szükséges jövedelmi viszonyokkal, azokat az ítéltábla nem tekintette irányadónak a napi tétel összegének meghatározása során.

[405] I.r. vádlott az Egyesült Királyságban él, egyéni vállalkozó, internetes webáruházat üzemeltet egy angol cégnek. Havi jövedelmét 1.500-1.700 angol fontban határozta meg, élettársáról, két kiskorú és egy nagykorú gyermekéről gondoskodik. Az általa bemondott összeg sokszorosa elegendő csak ahhoz, hogy az Egyesült Királyságban ezen kötelezettségeinek eleget tegyen.

[406] Terhelt2 II.r. vádlott korábban alkalmi munkát végzett, építőipari szaktanácsadással és ingatlankereskedéssel foglalkozott, melyből havonta 300.000-350.000 forint jövedelemről számolt be, a másodfokú eljárásban becsatolt munkáltatói igazolás rövidített munkaidőre 3 hónapra határoz meg részére 370.000 forint jövedelmet. Amennyiben az igazolás valós is, nyilvánvaló, hogy a megélhetéshez, életvitelhez ennél lényegesen nagyobb jövedelem szükséges.

[407] IV.r. vádlott elmondása szerint HR tanácsadóként dolgozik az cég5-nél helységi 4 órában, havi jövedelme 86.000 forint, élettársi kapcsolatban él, kiskorú gyermeket nem tart el. Vagyona a lakcímen lévő lakás egyötöd része. A bank felé 2.600.000 forint tartozása, továbbá 3.000.000 forint magánkölcson-tartozása van, ezeket a szüleitől örökölt pénzből törleszti. Kijelenthető, hogy a vádlott által közölt jövedelmi viszonyok is valótlanok. Ezen túl örökölt pénzzel rendelkezik, ingatlantulajdona van.

[408] Nem osztotta az ügyészi érvelést a befolyást vásárló vádlottak esetében az ítéltábla a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabásának szükségességét illetően. Az esetükben kiszabott pénzbüntetés az igen nagy időmúlásra figyelemmel annak ellenére sem súlyosítandó, hogy korrupciós cselekmény miatt kerültek elmarasztalásra.

[409] Az elkövetéskor hatályos Btk.33.§ (4) bekezdése szerint, ha a bűncselekmény büntetési tételének felső határa 3 évnél nem súlyosabb, szabadságvesztés helyett elzárás, közérdekű munka, pénzbüntetés is kiszabható. Valamennyi vádlott az ismert személyi körülmények alapján megfelelő családi kapcsolatokkal, rendezett életvitellel bír. Esetükben a pénzbüntetés kiszabása a Btk. 50.§ (1) bekezdésén alapul.

[410] Terhelt5 V.r. vádlott esetében cselekménye tárgyi súlyához igazodóan, mely 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő büntetett volt, a pénzbüntetés napi tétel számát az ítéltábla a törvényi maximumra, 540 napi tételre emelte.

[411] Kizárólag Terhelt10 X.r. vádlott jövedelmét és vállalkozásait illetően álltak rendelkezésre objektív bizonyítékok, egyes vádlottaknál az ingatlan nyilvántartás adataiból is következtetés volt vonható, további vádlottaknál a közölt adatok hiteltelenek voltak, ezért az ítéltábla abból indult ki, hogy meghatározta, mekkora havi összeg szükséges jelen időszakban Budapesten a megélhetéshez, létfenntartáshoz, lakhatási költségekre, közlekedésre, ruházkodásra, a lakcímekre és a gyermekek eltartási kötelezettségére is tekintettel (a gyermekkel rendelkező vádlottak esetében), valamint figyelemmel volt a

megismerhető életvitelre. A szűkös megélhetéshez Budapesten személyenként kb. havi nettó 250.000 forint kell, a KSH adatai szerint a nettó átlagbér 430.000 forint. Nyilvánvaló, hogy nem fogadható el a havi 130.000, 180.000, 300.000 forintos jövedelmekre hivatkozás, a vádlottak megítélhetően nem a szűkös megélésű társadalmi csoporthoz tartoznak. Terhelt10 X.r. vádlott több száz főt alkalmazó nagyvállalkozó, éves jövedelme pontosan kimutatott, a személyi részben feltüntetett. Esetében a törvényszék által alkalmazott büntetés kirívóan enyhe. Bár az ítéltáblának jelenleg nincs ismerete arról, hogy V.r. vádlott mekkora jövedelemmel bír, de nagyvállalati coachinggal foglalkozik, újabb gyermek eltartását tudta felvállalni, egyetemre iratkozott be, mely körülményekből arra kell következtetni, hogy a saját és családja, 4 gyermeke eltartása nem ütközik nehézségekbe. VI.r. vádlott egyáltalán nem nyilatkozott jövedelméről, vagyonáról, ugyanakkor vállalkozói múltjából, tevékenységéből arra kell következtetni, hogy megfelelő jövedelemmel rendelkezik. Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r. vádlott nyilvánvalóan lényegesen kisebb jövedelmet közölt a bírósággal a valósánál, a közölt jövedelemből nem tudnának megélni, gyermekekről gondoskodni. VIII.r. vádlott kiemelt helyen lévő ingatlan tulajdonnal is rendelkezik a nyilvántartás szerint, esetükben a pénzbüntetés napi összegét emelni volt szükséges. A törvényszék által alkalmazott összegek a törvényi minimumot közelítették, melynek kiszabására csak a legalacsonyabb jövedelmű elkövetők esetében van törvényi lehetőség, ilyenként jelen ügy vádlottjai nem nevesíthetők. Az egy napi tétel összegét Terhelt5 V.r. vádlott esetében az ítéltábla 20.000 forintra, Terhelt6 VI.r. vádlott esetében 10.000 forintra, Terhelt7 VII.r. vádlott esetében 10.000 forintra, Terhelt8 VIII.r. vádlott esetében 10.000 forintra, Terhelt10 X.r. vádlott esetében 20.000 forintra felemelte, amely már arányosnak mondható e vádlottak esetében a jövedelmi, vagyoni viszonyokkal, életvitellel.

[412] terhelt9 IX.r. vádlott tekintetében az ítéltábla nem látott okot sem a pénzbüntetés napi tételszámának, sem az egy napi tétel összegének súlyosítására, míg Terhelt3 III.r. vádlott esetében az egy napi tétel összegét nem súlyosította.

[413] Ugyanakkor nem teljesíthetők a befolyást vásárló vádlottak védőinek azon indítványai, amelyek a cselekmények viszonylag kisebb tárgyi súlyára és a nagymértékű időmúlásra tekintettel enyhébb pénzbüntetés vagy intézkedés alkalmazását tennék lehetővé. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy korrupciós bűncselekmények elkövetéséről van szó, amelyek ugyan valóban kisebb tárgyi súlyúak e vádlottak esetében, ugyanakkor cselekmények társadalomra veszélyessége nem nevezhető csekélynek vagy elenyészőnek. A pénzbüntetések napi tételszáma nem csökkenthető a társadalomra veszélyesség csekélyebb foka miatt, intézkedés alkalmazása pedig fel sem vetődhet.

[414] A Btk. 51.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítéltábla a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[415] Nem kerülhet sor a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt IV.r. vádlott esetében a Btk. 102. §-a szerinti előzetes mentesítésre sem, mert arra nem érdemes a cselekmények korrupciós jellege miatt, még a kedvező személyi körülmények ellenére sem.

[416] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása valamennyi vádlott esetében törvényes.

[417] Terhelt1 I. r. vádlott a feltételes szabadság hatálya alatt követte el az újabb bűncselekményeket, ezért a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható. A törvényszék helyesen nem rendelkezett a feltételes szabadság megszüntetéséről arra tekintettel, hogy a Bv. tv. 28. § (1) bekezdés d) pontja alapján az öt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés öt év elteltével elévül.

[418] Terhelt2 II. r. vádlott feltételes szabadság hatálya alatt állt, amikor az újabb bűncselekményeket elkövette, ezért őt a feltételes szabadság kedvezményéből a Btk. 38.§ (4) bekezdés d) pontja alapján ki kellett zárni. A Fővárosi Bíróság 12.B.433/2006/84. számú 2011. június 30. napján jogerős ítéletével 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melyből 2013. július 14. napján bocsátották feltételes szabadságra. A feltételes szabadság letelte 2014. július 13. napja. A feltételes szabadság megszüntetésére esetében sem kellett sort keríteni, ahogyan azt a törvényszék helyesen indokolta, mert az a Bv. tv. 28. § (1) bekezdés d) pontja alapján 5 év elteltével elévült.

[419] A Fővárosi Törvényszék 17.B.126/2006/166. számú ítéletével csalás büntette miatt 5 év 6 hónap börtönbüntetésre. A feltételes szabadságra bocsátás napja 2019. július 26, letelte 2021. május 25. Figyelemmel arra, hogy a bűncselekményeket Terhelt2 II. rendű vádlott ezen ítélet meghozatala előtt követte el, de az elítélésre nem a feltételes szabadság idején került sor, a feltételes szabadságot nem kellett megszüntetni.

[420] A vagyonekobbzás intézkedés jogalapja, összege minden vádlott esetében helyes. Nem fog helyt VIII.r. vádlott védőjének azon jogi érvelése miszerint védencével szemben a vagyonekobbzás a Btk.74.§ (1) bekezdés f) pontja alapján nem alkalmazható.

[421] Az elsőfokú ítélet indokolását az ítéltábla kiegészíti azzal, hogy a 4. tényállási pont azt tartalmazza, hogy a 4.000.000 Ft-ból Terhelt1 I. rendű vádlott 2.000.000 Ft-ot kapott, a fennmaradó összegből Terhelt2 II. rendű vádlott, Terhelt3 III. rendű vádlott és Terhelt4 IV. rendű vádlott részesült. Figyelemmel arra, hogy utóbbi három vádlott közötti részesedés aránya nem volt bírói bizonyossággal megállapítható, esetükben e tényállási ponttal kapcsolatos összegre vagyonekobbzásra helyesen nem került sor.

[422] Terhelt8 VIII.r. vádlott ingatlanára a nyomozóhatóság a vagyonekobbzás biztosítására zár alá vételt rendelt el. A vagyonekobbzás alkalmazásra került, ezért sem a Be. 330.§ szerinti feloldásáról, de annak fenntartásáról sem kellett rendelkezni a Be. rendelkezéseinek figyelembevételével.

[423] A lefoglalt bűnjelekről törvényes rendelkezés történt. A végrehajthatóság érdekében az ítéltábla a bűnjelek őrzőjét és a nyilvántartási számot megjelölte.

[424] Az ítéltábla a Be.321.§ (5a) bekezdése alapján tájékoztatta a kiadott bűnjelek átvételére jogosultat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

[425] A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés törvényes, számszakilag is megfelel a költségjegyzék tételeinek.

[426] VI.r. vádlott tárgyalásra történő elővezetési díjával kapcsolatos költség az elsőfokú eljárásban jogorvoslat bejelentése nélkül véglegessé vált, az a másodfokú eljárásban már nem sérrelmezhető. Csak utal az ítéltábla a védői kifogás kapcsán arra, hogy az elővezetés elrendelésére törvényesen került sor, nem elégséges, hogy VI.r. vádlott a rendőrkapitányságon bejelentette, hogy megjelenik a tárgyaláson. A bíróság az elővezetésre vonatkozó rendelkezését nem vonta vissza, így az eredménytelen elővezetés díjának VI.r. vádlottra terhelése nem volt törvénysértő.

[427] A fent írtakra figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta. Észlelte az ítéltábla, hogy a kihirdetett ún. kis ítéleten elírás folytán tévesen az utolsó kettő tárgyalási határnap évszámaként 2014 került rögzítésre, mely az indokolt ítéleten már helyesen szerepel. Figyelemmel arra, hogy eltérés esetén irányadónak a kis ítélet tekintendő, az ítéltábla az elírást pontosította.

[428] A nyilvános ülésen igazolt személyi adatoknak megfelelően rögzítette az ítéltábla a személyi adatokban bekövetkezett változásokat a Be. 184.§ (2) bekezdés e) és f) pontjában írt körben.

[429] A másodfokú eljárásban bűnügyi költségként VI.r. vádlott kirendelt védőjének díja merült fel, melyet az ítéltábla a Be.613.§ (1) bekezdése alapján megállapított és annak viselésére VI.r. vádlottat kötelezte a Be.574.§ (1) bekezdésére tekintettel is.

Budapest, 2024. október hó 17. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Fatalin Judit
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. február hó 1. napján kelt 29.B.194/2021/170. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.108/2024/38. számú ítéletével eszközölt változtatással 2024. október hó 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. október hó 17. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke